

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2552

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

พฤษภาคม 2552

เสาวภา นิรุตติวัฒน์. (2552). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์, รองศาสตราจารย์ภาณุภูมิ รัตนโรจนากุล.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬาแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำนวน 266 คน ได้มาจากการสุ่ม อย่างง่าย (Simple Random Sampling) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมุติฐานโดยใช้สถิติ t-test Independent

ผลการวิจัยพบว่า

สภาพการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา แห่งชาติ ครั้งที่ 37 ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน พบว่า ส่วนใหญ่ไม่มีการทดสอบ สมรรถภาพและทักษะการเล่นกีฬาแฮนด์บอล ไม่มีห้องพักสำหรับเก็บตัวในการฝึกซ้อมของนักกีฬา ไม่มีเบี้ยเลี้ยงระหว่างฝึกซ้อม มีแต่เบี้ยเลี้ยงระหว่างแข่งขันเท่านั้น ไม่มีการประกันสุขภาพและ อุบัติเหตุแก่นักกีฬา ส่วนปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา แห่งชาติ ครั้งที่ 37 ตามความคิดเห็นของนักกีฬา พบว่า ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับ มาก และระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง โดยรวมมีปัญหาการเตรียมทีม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

THE STATE AND PROBLEMS OF HANDBALL TEAMS PREPARATION
FOR THE 37th NATIONAL GAMES

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2009

Saowapa Niruttiwat. (2009). *The State and Problems of Handball Teams Preparation for the 37th National Games*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Wattana Suthiphan, Assoc. Prof. Parkpoom Ratanarojanakool.

This study was intended to investigate the state and problems of handball team preparations for the 37th National Games. The subjects of 266 were simple randomly sampled from handball team managers, coaches, assistant coaches and players participating in the 37th National Games. The data were collected by interviews and the writer's constructed questionnaire ($r = 0.98$). Then, the data were treated for frequency, percentage, mean, standard deviation and mean differences by the t-test (Independent) method.

It was found as follows:

In most cases, there were no tests of physical fitness and handball skills; there were no staying rooms for the players to train and practice; there were no training and practice allowances, except during the competitions and finally, there were no health and accident insurances. As a whole, the players rated the problems of player selections, facilities and equipment, training programs, budget and welfare, at a high level. As a whole, there were no significant differences of opinions in team preparations between male and female players. However, when compared by items, there were significant differences of opinions in team preparations between male and female players, at .05 level of confidence.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ และรองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ให้คำแนะนำในการจัดทำงานวิจัยนี้ อีกทั้งทำให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์ในการทำงานวิจัย และรู้ถึงคุณค่าของงานวิจัยที่จะช่วยให้การทำงานในด้านการพลศึกษาในสถาบันเป็นไปอย่างมีคุณค่ามากขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญ และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งทำให้ผู้วิจัยรู้ว่าการศึกษาระดับปริญญาโทของผู้วิจัยนั้นเป็นเพียงการเริ่มต้นในการนำความรู้ที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้ไปปรับปรุงในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของผู้วิจัยให้มีระบบระเบียบยิ่งขึ้น และจะนำเอาความรู้ที่ได้ไปยังประโยชน์ให้แก่ผู้อื่นต่อไป

ท้ายสุดขอขอบพระคุณ ครอบครัวอุทัยมงคล ครอบครัวนิรุติวัฒน์ และเพื่อนๆ ทุกคนที่ให้ทั้งกำลังใจและกำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอดเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้สิ่งดีงามและผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูง

เสาวภา นิรุติวัฒน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	5
สมมุติฐานการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
การเตรียมทีมนักกีฬา	6
บทบาทหน้าที่ของผู้จัดทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา.....	11
ปัญหาการเตรียมทีม.....	14
การวางแผนและการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา.....	16
ความเป็นมาของกีฬาแห่งชาติ.....	19
ประวัติกีฬาแฮนด์บอล.....	20
ประวัติกีฬาแฮนด์บอลในประเทศไทย.....	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	22
งานวิจัยในประเทศ.....	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย	38
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	38
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	58
บทย่อ.....	58
สรุปผลการวิจัย.....	60
อภิปรายผล.....	62
ข้อเสนอแนะ.....	65
ข้อเสนอแนะสำหรับทำวิจัยครั้งต่อไป.....	65
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	71
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์.....	72
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม.....	76
ภาคผนวก ค รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	83
ประวัติย่อผู้วิจัย	85

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์.....	43
2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	46
3 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา (n = 200).....	47
4 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง.....	48
5 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึก (n = 200).....	49
6 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึก ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง.....	50
7 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม (n = 200).....	51
8 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง.....	52
9 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ (n = 200).....	53
10 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง.....	54
11 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 (n = 200).....	55
12 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วม การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37.....	56

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคโลกาภิวัตน์ การกีฬาของชาติเป็นเครื่องชี้ถึงคุณภาพของคนในชาติหรือทรัพยากรบุคคลของประเทศนั้น ๆ ประเทศมหาอำนาจหรือประเทศที่พัฒนาแล้วย่อมเป็นผู้นำหรือมีความเป็นเลิศด้านการกีฬาเสมอ กีฬาก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ของชาติ (ประโยค สุทธิสง่า. 2539: 1) ประเทศชาติจะเจริญก้าวหน้าด้วยดีต้องมีการพัฒนาศักยภาพ และคุณภาพของคนในชาติอย่างทั่วถึงและต่อเนื่องในทุกด้าน การออกกำลังกายและเล่นกีฬาย่างสม่ำเสมอ เป็นกระบวนการหนึ่งที่สามารถสามารถช่วยพัฒนาคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะช่วยพัฒนาให้มีร่างกายที่แข็งแรง พละนาถัยสมบรูณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ มีสุขภาพจิตที่ดี มีอารมณ์ที่มั่นคง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม เพิ่มพูนสติปัญญา พัฒนาคุณลักษณะประจำตัวที่ช่วยเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความรับผิดชอบ ความอดทนเข้มแข็ง ความมีระเบียบวินัย ความยุติธรรม การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา การมีน้ำใจนักกีฬา การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การเสียสละ นอกจากนี้การกีฬายังก่อให้เกิดความสามัคคีกลมเกลียว และร่วมแรงร่วมใจฟันฝ่าอุปสรรคของคนในหมู่คณะ รวมทั้งเป็นศูนย์รวมในการสร้างความภาคภูมิใจและสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามให้แก่ชุมชน สังคม และประเทศชาติอีกด้วย (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2544: 1)

ปัจจุบัน กิจกรรมการเล่นหรือแข่งขันกีฬาและการออกกำลังกายเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งที่น่าสนใจในการพัฒนาคน หรือทรัพยากรมนุษย์ เพราะสามารถทำให้ผู้ร่วมกิจกรรมเกิดพัฒนาการได้ครบถ้วนทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ทางร่างกายทำให้มีสุขภาพพละนาถัยสมบรูณ์ ทางอารมณ์จะฝึกฝนให้บุคคลมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักอดทนอดกลั้น ทางด้านสังคม เมื่อมีการเล่นกีฬาจะทำให้รู้จักการอยู่ร่วมกัน สื่อสารกัน สร้างความสัมพันธ์ในสังคม และด้านสติปัญญาคือทำให้เกิดการพัฒนาทางด้านสติปัญญา เนื่องจากมีการวางแผนและตัดสินใจในการเล่นตลอดเวลา ดังนั้น กีฬาก็เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลดีต่อสุขภาพทางกายและจิตใจของบุคคล ยิ่งไปกว่านั้นกีฬายังช่วยเสริมสร้างสัมพันธภาพที่ดีของคนในสังคมด้วย (ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล. 2537: 1) ดังนั้น การกีฬาจึงเป็นกิจกรรมที่ได้รับการยอมรับของสังคมโลก ว่าเป็นกิจกรรมที่มีประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชาติ เพราะจะทำให้ทรัพยากรมนุษย์ของชาติ มีสุขภาพพละนาถัยที่แข็งแรงและสมบรูณ์ และนอกจากนี้การเล่นกีฬา จะก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีอีกด้วย การส่งเสริมกีฬาจึงมีความจำเป็นและสำคัญยิ่งในสถานศึกษาหรือสถาบัน การศึกษาในทุกระดับและประชาชนทั่วไป เพราะจะช่วยให้นักเรียน นิสิตนักศึกษา ประชาชนเป็นทรัพยากรมนุษย์ของชาติที่มีความพร้อมในทุก ๆ ด้าน

การแข่งขันกีฬา ถือเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของการส่งเสริมการกีฬา ซึ่งทำให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาบุคคลให้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา และมีความสามัคคี นอกจากนี้จะเสริมสร้างบุคคลให้มีร่างกายแข็งแรง มีสมรรถภาพทางร่างกายที่ดี ดังที่ ประภาศน์ อวยชัย (2528: 9) ได้กล่าวไว้ว่า กิจกรรมการแข่งขันกีฬานั้นช่วยให้คนในสังคมได้มีการพบปะสังสรรค์ และมีส่วนร่วมในการแข่งขันกีฬาในครั้งนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็นในฐานะผู้แข่งขัน ผู้ตัดสิน ผู้จัดการแข่งขัน หรือแม้กระทั่งในฐานะผู้ชมก็ตาม ในการแข่งขันกีฬานี้ยังสามารถช่วยให้บุคคลเกิดพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ช่วยในการพัฒนาเทคนิคต่าง ๆ ในการเล่นกีฬาและทราบวัตถุประสงค์ในการแข่งขัน ตลอดจนเป้าหมายในชีวิตของการเป็นนักกีฬาของตนเองอีกด้วย และนอกเหนือจากนี้ผู้เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬายังจะได้ทราบถึงข้อดี และข้อบกพร่องของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายของการจัดการแข่งขันเพื่อจะได้นำไปเป็นแบบอย่างตลอดจนสามารถนำไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากีฬาของชาติต่อไป

ในการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาตินั้น ทุกทีมล้วนมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนามาตรฐานทางการกีฬา และมีความต้องการในชัยชนะของการแข่งขันจึงมีวิธีการดำเนินงานในรูปแบบต่าง ๆ เข้ามาใช้ในการเตรียมทีม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้จัดการทีมต้องมีการจัดระบบการบริหารทีมที่ดี ผู้ฝึกสอนกีฬาต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ในการฝึกสอนในรูปแบบและเทคนิควิธีการเล่น เพื่อสามารถพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้สูงขึ้น จะเห็นได้ว่าผู้ฝึกสอนบางคนมีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์สูงมากแต่นักกีฬาในสถาบันที่ทำการฝึกสอนน้อยมาก จึงทำให้การใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควร และในทางตรงกันข้ามผู้ฝึกสอนที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์น้อย แต่มักมีนักกีฬาในสถาบันที่จะทำการฝึกสอนเป็นจำนวนมาก จึงทำให้นักกีฬาไม่พัฒนาศักยภาพในการเล่นกีฬาให้สูงขึ้นได้ทั้งๆที่นักกีฬามีความพร้อมที่จะฝึกทักษะ และนอกจากนี้ในการเตรียมทีมนักกีฬายังพบอุปสรรคอื่น ๆ อีกมาก อาทิเช่น ด้านสถานที่ และอุปกรณ์ ในการฝึกซ้อม ด้านโภชนาการ ด้านขวัญและกำลังใจ เป็นต้น จึงนับได้ว่าเป็นปัญหาอุปสรรคในการเตรียมทีมนักกีฬาที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันกีฬา แห่งชาติ ให้มีมาตรฐานสูงขึ้น

กีฬาแฮนด์บอล เป็นกีฬาที่นำเอาวิธีการเล่นของกีฬาฟุตบอลและบาสเกตบอลมารวมกัน ซึ่งเป็นกีฬาที่นิยมเล่นกันแพร่หลายทั่วโลก ได้รับการบรรจุเข้าแข่งขันทั้งในกีฬาโอลิมปิกเกมส์ และเอเชียนเกมส์ แฮนด์บอลเป็นกีฬาที่ใช้ทักษะการเคลื่อนไหวหลายอย่างประกอบกัน ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายแก่ผู้เล่นได้เป็นอย่างดี เนื่องจากผู้เล่นต้องวิ่ง กระโดด และขว้างรับลูกบอล อยู่ตลอดเวลา อันเป็นทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานของมนุษย์ (ไพวัลย์ ตัณลาพุม. 2530) และกีฬาแฮนด์บอลเป็นกีฬาหลักชนิดหนึ่งที่บรรจุเข้าในการแข่งขันกีฬา แห่งชาติด้วย ทุกทีมต่างก็มุ่งเตรียมทีมให้พร้อมทุกด้านก่อนการแข่งขันทุกครั้ง เพราะกีฬาแฮนด์บอลเป็นกีฬาประเภททีมที่ใช้งบประมาณมาก ทีมกีฬาแฮนด์บอลของแต่ละทีมนั้นๆได้มีการเตรียมทีมอย่างดี จากอดีตถึงปัจจุบันการเตรียมทีมกีฬาแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา แห่งชาติของแต่ละทีมมักจะประสบกับปัญหาตลอดมา

ผู้วิจัยเป็นผู้ฝึกสอนทีมกีฬาแฮนด์บอลของสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง มีความสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างวันที่ 14 – 24 ธันวาคม พ.ศ. 2551 ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบถึงสภาพและปัญหาในการเตรียมทีมกีฬาแฮนด์บอล อันจะเป็นประโยชน์ในการนำเสนอข้อมูลให้ ผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ หรือผู้บริหารสถาบันการศึกษาต่างๆ ได้ทราบ เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬาแฮนด์บอลให้มีมาตรฐานและมีประสิทธิภาพสูงขึ้นกว่าเดิมต่อไปในอนาคต

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยจะทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักกีฬาแฮนด์บอลในสถาบันการพลศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬาแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เป็นผู้จัดการทีม จำนวน 22 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 22 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 22 คน รวม 66 คน และนักกีฬาจำนวน 384 คน รวมทั้งสิ้น 450 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬาแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง เครจซี่; และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพฤษ์. 2548: 128; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan. n.d.) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 266 คน ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 66 คน และนักกีฬา จำนวน 200 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 100 คน และนักกีฬาหญิง จำนวน 100 คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ แยกเป็น

1.1.1 นักกีฬาชาย

1.1.2 นักกีฬาหญิง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 รวม 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

2.2 ด้านสถานที่และอุปกรณ์

2.3 ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม

2.4 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

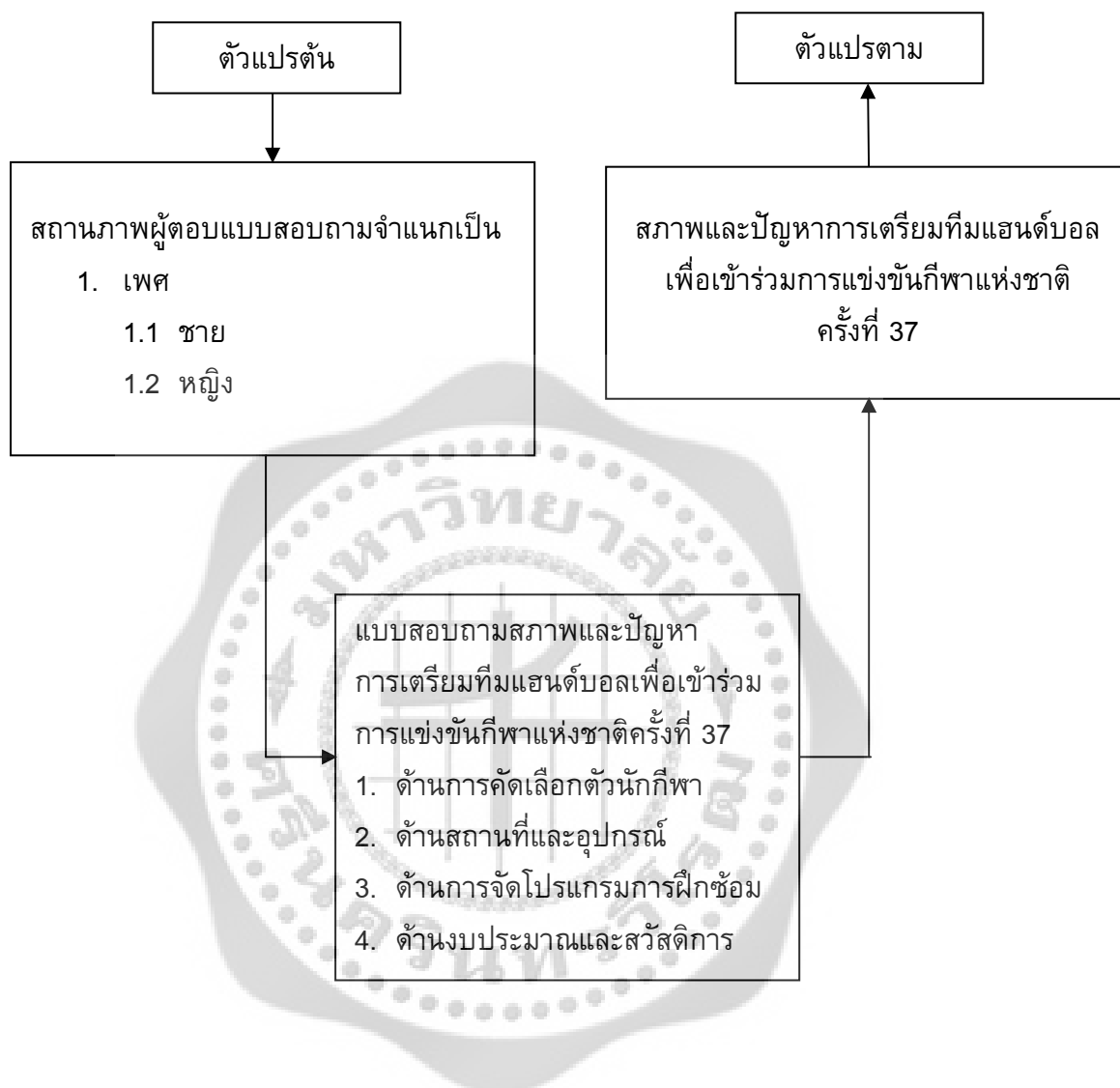
นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สภาพการเตรียมทีมแฮนด์บอล หมายถึง สภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการคัดเลือกตัว ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึก ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ ว่ามีความเหมาะสมในการเตรียมทีมแฮนด์บอล

2. ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอล หมายถึง อุปสรรคและข้อจำกัดต่าง ๆ ที่มีต่อการเตรียมความพร้อมของทีมแฮนด์บอลจังหวัดต่าง ๆ ที่ส่งทีมแฮนด์บอลเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

3. การแข่งขันกีฬา แห่งชาติ ครั้งที่ 37 หมายถึง การแข่งขันที่มีนักกีฬาแฮนด์บอลของจังหวัดต่าง ๆ เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 พิชณุโลกเกมส์ ระหว่างวันที่ 14 – 24 ธันวาคม พ.ศ. 2551

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้ สามารถแยกได้ดังนี้

1. การเตรียมทีมนักกีฬา
2. บทบาทหน้าที่ของผู้จัดทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬา
3. ปัญหาการเตรียมทีม
4. ปัญหาด้านผู้จัดการทีม
5. ปัญหาด้านผู้ฝึกสอนและนักกีฬา
6. การวางแผนและการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา
7. ความเป็นมาของกีฬาแห่งชาติ
8. ประวัติกีฬาแฮนด์บอล
9. ประวัติกีฬาแฮนด์บอลในประเทศไทย
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยในประเทศ

การเตรียมทีมนักกีฬา

การเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสำหรับการแข่งขัน ผลของการแข่งขันจะสำเร็จตามวัตถุประสงค์เพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับคุณภาพของการเตรียมทีม ซึ่ง เกษม นครเขตรต์ (2521: 70-71) กล่าวว่า การเตรียมทีมกีฬาที่มีมาตรฐานสูง เพื่อเข้าแข่งกีฬานั้น มิใช่่ง่ายเลย ซึ่งในการเล่นกีฬาเพื่อการแข่งขันนั้น ต้องการความสามารถของตัวนักกีฬาและผู้เกี่ยวข้องเป็นพิเศษ ความสามารถแบ่งออกเป็น 2 ชนิด ดังนี้

1. ความสามารถทางด้านเทคนิค ได้แก่ ความสามารถในการปฏิบัติทักษะกีฬาชนิดนั้น ๆ ซึ่งนักกีฬาจะต้องทำการฝึกจนเกิดความชำนาญพิเศษ เทคนิคในการเล่นกีฬาประเภทต่าง ๆ จะถูกคิดค้นโดยผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เช่น ตัวนักกีฬาเอง ซึ่งเป็นผู้มีประสบการณ์ในการแข่งขันมากมาย หรือจากผู้ฝึกสอน เป็นต้น เพื่อคิดค้นเทคนิคใหม่ ๆ ที่จะทำให้ตนเองหรือนักกีฬาของตนสามารถกระทำการแข่งขันอย่างได้เปรียบคู่ต่อสู้ ก็จะนำมาทดลองปฏิบัติจนเห็นว่าทำได้เป็นอย่างดีก็จะนำไปใช้ในขณะทำการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาประเภททีม เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฯลฯ ก็มีการคิดค้นใช้การรุกรการรับที่มีประสิทธิภาพแล้วนำมาให้นักกีฬาของตนฝึกสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เรียกว่า การฝึกเทคนิคทั้งสิ้น เทคนิคใหม่ ๆ ในการเล่นกีฬาจะถูกคิดค้นและพัฒนาต่อไปอีกจึงเป็นเรื่องที่นักกีฬา ผู้ฝึกสอนตลอดจนผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ จะต้องศึกษาหาวิธีการเทคนิคใหม่ ๆ เพื่อนำมาฝึกฝนอยู่เสมอ

2. สมรรถภาพทางกาย ได้แก่ ความสามารถของร่างกายในด้านต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยสำคัญในการเล่นกีฬาแต่ละประเภท ได้แก่ ความอดทนของระบบไหลเวียนโลหิต ความอดทนของกล้ามเนื้อ การประสานสัมพันธ์กันของประสาทและกล้ามเนื้อ ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความคล่องแคล่วว่องไว ความอ่อนตัว เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งนักกีฬาที่จะลงแข่งขันจะต้องฝึกซ้อมเป็นพิเศษ นอกเหนือจากการฝึกทางเทคนิค

งานในความรับผิดชอบของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารนั้น นอกเหนือจากการฝึกซ้อมทักษะ เทคนิค ยุทธวิธีให้กับนักกีฬาแล้ว ภาระหน้าที่ที่สำคัญ คือ ต้องระดมความคิดความสามารถมากมายหลายด้านในการทำงาน ซึ่งต้องใช้ความรู้ควบคู่ไปกับจิตวิทยาอีกด้วย ในการเตรียมทีมนักกีฬาที่มีมาตรฐานสูงเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานั้น มงคล แฝงสาเคน (2531: 212) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. การจัดงบประมาณเพื่อการเตรียมทีมนักกีฬา
2. การเตรียมแผนการคัดเลือกนักกีฬา
3. การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกและวัสดุสิ้นเปลืองต่างๆ ทางการศึกษา เช่น สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา ตู้เก็บของ และสิ่งอื่น ๆ
4. การดำเนินการคัดเลือกนักกีฬาที่เหมาะสม
5. การสร้างสมรรถภาพกีฬา ได้แก่ การฝึกซ้อมทักษะ เทคนิคต่าง ๆ
6. การวางแผนการป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา เช่น การให้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา การเตรียมอุปกรณ์เครื่องป้องกันการบาดเจ็บทางกีฬา
7. การสร้างสมรรถภาพทางกาย และบำรุงรักษาสภาพจิตใจของนักกีฬา ตลอดจนการดูแลเรื่องอาหาร การพักผ่อน และอื่น ๆ
8. การสร้างคุณลักษณะของการกีฬา ได้แก่ ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย
9. การตรวจค้นหาข้อบกพร่องทั้งทางร่างกายและจิตใจ ตลอดจนการบำบัดทางกายภาพบำบัด
10. การศึกษา กฎ กติกา การแข่งขัน การเตรียมทีมให้สอดคล้องกับกฎ กติกา ของการแข่งขัน
11. การศึกษาลักษณะของนักกีฬาแต่ละบุคคลในทุกๆด้าน
12. การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้นักกีฬาทุกๆด้าน
13. การศึกษาชั้นเชิง กลวิธีการเล่นของคู่แข่ง การสอดแนม
14. การขนส่งนักกีฬาไปยังสถานที่ทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน
15. การศึกษาสภาวะต่างๆของสนามแข่งขัน เช่น สภาพสนาม สภาพภูมิอากาศ ทิศทางลม สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ อันมีผลต่อการแข่งขัน และการเตรียมทีมให้สอดคล้องกับสภาวะต่างๆ
16. การประชุมตกลงนัดแนะเกี่ยวกับการแข่งขัน เช่น พิธีเปิด-ปิด กำหนดการแข่งขัน เวลาการแข่งขัน กฎ กติกาเฉพาะของการแข่งขัน

17. การวางแผนการเล่น ก่อนการแข่งขัน การจัดตัวนักกีฬาลงแข่งขัน และตัวสำรอง การกำหนดสัญญาณต่าง ๆ

18. การปฐมพยาบาลทั้งในกรณีทั่ว ๆ ไปและกรณีฉุกเฉิน

19. การฟื้นฟูสมรรถภาพของทีมระหว่างพักการแข่งขัน การฟื้นฟูร่างกาย การนวด การให้น้ำ การแนะนำและแก้ไขวิธีการเล่น

20. การปฏิบัติตัวหลังการแข่งขัน การฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกาย

การเตรียมทีมเป็นสิ่งสำคัญ การที่จะเตรียมทีมให้พร้อมก่อนการแข่งขันจะต้องพบกับปัญหามากมาย ผู้ฝึกสอนและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ต้องมีความอดทน และสามารถแก้ไขปัญหาให้ลุ่ลงไปด้วยดี เพื่อให้ทีมอยู่ในสภาวะที่สมบูรณ์ที่สุดและบรรลุวัตถุประสงค์ไปด้วยดี

ไพศาล จันทรพิทักษ์ (2552: ออนไลน์) ได้กล่าวถึง “วิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับนักฟุตบอลทีมชาติไทยในการเตรียมทีมสำหรับคัดเลือกเพื่อไปแข่งขันฟุตบอลโลก” โดยลงไปรายละเอียดในแต่ละหัวข้อว่า ในการเตรียมทีมชาติไทยชุดนี้ได้นำหลักการและทฤษฎีของแต่ละแขนงสาขาย่อยต่าง ๆ ของวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ ดังนี้

1. สรีรวิทยาการออกกำลังกาย (Sports Physiology) โค้ชชาวยุโรป ผลชีวิติน และทีมงานได้ปรับเปลี่ยนโปรแกรมการฝึกซ้อม เพื่อหวังผลให้นักฟุตบอลทีมชาติไทยมีฟิตเนสที่ดีเยี่ยมเกิน 100% ซึ่งความจริงเป็นไปได้ที่จะเกิน 100% แต่หมายถึงการที่เรามีรูปร่างที่อาจจะเป็นรองชาติอื่นๆ ที่อยู่ในระดับแนวหน้าของเอเชีย เช่น ญี่ปุ่น เกาหลี อิหร่าน เป็นต้น การที่จะสู้กันได้อย่างน้อยต้องมีผละกำลังที่ดีเยี่ยม ซึ่งหมายถึงการที่ต้องมีการฝึกซ้อมที่ดี ไม่ว่าจะเป็นเพื่อความฟิตทางด้านแอโรบิก (หัวใจ ปอด และการไหลเวียนของโลหิต / Aerobic Fitness) หรือความแข็งแรงของระบบกล้ามเนื้อและข้อกระดูก (Muscles Skeletal Fitness) กล่าวโดยสรุปทางด้านสรีรวิทยาการออกกำลังกาย ก็คือ การนำความรู้ด้านนี้ไปสู่การปฏิบัติที่เห็นผล โดยมีรูปธรรมที่ชัดเจน ได้แก่ การเล่นฟุตบอลได้ตลอดเกม 90 นาที หรือหากต้องต่อเวลาออกไปอีก 30 นาที ก็จะไม่เห็นความอ่อนล้ามากมายนัก การครองบอล การวิ่งแย่งลูกฟุตบอล การปะทะกันในเกมฟุตบอล เป็นไปอย่างสูสี คู่คี่เมื่อนำไปรวมกับแท็คติก ฝีมือของแต่ละคน ตลอดจนโชคหรือดวงของแต่ละทีมแล้ว ผลสำเร็จน่าจะเป็นของทีมที่มีความพร้อมกว่า

2. โภชนาการ (Sport Nutrition) การมีนักโภชนาการทางกีฬามาให้คำแนะนำเรื่องการรับประทานอาหารที่ถูกต้องแก่ทีมงาน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งนักฟุตบอลเองที่จะต้องรู้จักคุณค่าของสารอาหารที่จำเป็นสำหรับตนเอง ที่จะมีส่วนในการทำให้พลังงานที่สูงสุดของตนเองได้นำออกมาใช้ในขณะที่มีการแข่งขัน นักฟุตบอลทีมชาติไทยเองจะต้องมีความรู้และใส่ใจเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างจริงจัง เพราะอาหารที่รับประทานเข้าไป คือ พลังงานที่สำคัญสำหรับกล้ามเนื้อขา แขน หัวใจ ปอด และระบบไหลเวียนของโลหิต ที่จำเป็นสำหรับการเล่นฟุตบอล

3. จิตวิทยา (Sports Psychology) ปัญหาด้านจิตวิทยามีผลมาจากสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ตั้งแต่การเตรียมทีม จนกระทั่งไปถึงช่วงเวลาของการแข่งขัน ตั้งแต่ชีวิตความเป็นอยู่ในขณะเก็บตัวเตรียมทีม มีความสะดวกสบายมากน้อยเพียงใด อาหารการกิน ทั้งมีอุปนิสัย และผลไม้มัที่ควรต้องมี

พร้อมตลอด ที่หลับที่นอนที่ดีพอสำหรับการพักผ่อนที่ดีเต็มที่ เหมาะสมสำหรับนักกีฬาทีมชาติ การดูแลเอาใจใส่ของจากคนในทีม ตั้งแต่ผู้จัดการทีม ผู้ช่วยผู้จัดการทีม เฮดโค้ช และผู้ช่วย เทรนเนอร์ เลขานุการประจำทีม หมอหมวดประจำทีม นักกายภาพบำบัด และแพทย์ประจำทีม สตาฟฟ์อื่นๆ ที่จำเป็นในการอำนวยความสะดวกในการฝึกซ้อมหรือการเดินทาง หรือการเตรียมอุปกรณ์ตลอดจน น้ำดื่มต่างๆ รวมทั้งการเบิกจ่ายเบี้ยเลี้ยงให้นักฟุตบอลแต่ละคน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ที่กล่าวข้างต้น ล้วนมีผลต่อจิตใจของนักฟุตบอลทั้งสิ้น การที่จิตใจของนักฟุตบอลเป็นปกติดีในช่วงของการเตรียมทีม ย่อมทำให้จิตใจในขณะอยู่ในช่วงการแข่งขันย่อมดีตามไปด้วย และเมื่อมีการฝึกซ้อมทีมกับทีมอื่นๆ ในระดับทีมชาติของประเทศต่างๆ ตลอดจนทีมในระดับสโมสรฟุตบอลอังกฤษ จะเป็นการสะสมประสบการณ์และสร้างจิตใจให้แข็งแกร่งให้กับนักฟุตบอล เพื่อความพร้อมของทีมเมื่อเข้าสู่เกมการแข่งขันจริงๆ การมีนักจิตวิทยาทางการกีฬามาประจำทีมจะมีส่วนช่วยให้การดูแลด้านจิตวิทยาแก่นักฟุตบอลเป็นไปเต็มรูปแบบมากยิ่งขึ้น

4. เวชศาสตร์การกีฬา (Sports Medicine) การเตรียมกล้ามเนื้อด้วยการยืดกล้ามเนื้อ (Muscle Stretching) การสร้างกล้ามเนื้อให้แข็งแรงมากขึ้น (Muscle Strengthening) การสร้างความสัมพันธ์ของการใช้กล้ามเนื้อ (Coordination) การมีนักกายภาพบำบัดประจำทีมทำงานร่วมกับสตาฟฟ์โค้ช จะช่วยเสริมในการรักษาและฟื้นฟูสภาพร่างกายภายหลังการบาดเจ็บ จะได้ใช้เวลาที่สั้นที่สุด และภายใต้การให้คำแนะนำ / การวางแผนการรักษาโดยแพทย์ประจำทีม ก็จะเสริมการดูแลได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด สำหรับนักฟุตบอลทีมชาติไทย นอกเหนือจากนี้ยังต้องดูแลเรื่องการเจ็บป่วยตลอดจนการส่งต่อไปพบผู้เชี่ยวชาญเฉพาะโรค หากมีความจำเป็น ถ้าแพทย์ประจำทีมไม่สามารถรักษาให้หายได้

5. ชีวกลศาสตร์ทางการกีฬา (Sports Biomechanics) หากจะนำความรู้ด้านนี้มาใช้กับกีฬาฟุตบอลอาจจะถือว่ามีน้อยมาก เพราะเทคนิคในการเล่นฟุตบอลของแต่ละคนได้ถูกฝึกปรือมาตั้งแต่เยาวชนมาแล้ว รูปแบบการใช้ข้อเท้า การเตะ การสไลด์ การกระโดดโหม่ง การยิงลูกโทษ อาจมีความจำเพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งหากนำมาฝึกซ้อมบ่อยๆ มีการพัฒนาขึ้นมาให้เป็นความสามารถพิเศษของคนๆ นั้นได้ เช่น การฝึกยิงลูกโทษจากนอกเขตโทษ เพราะจะเป็นฝีมือลายมือของนักฟุตบอลระดับโลกที่มีความแม่นยำและหวังผลสูงอยู่หลายคน

หลักการพัฒนาทีม

การที่ผู้ฝึกสอนจะสร้างทีมหรือนักกีฬาให้เกิดความสามารถสูงสุดได้นั้น สิ่งแรกที่จะต้องคำนึงก็คือ การพัฒนาทีม (พีระพงษ์ บุญศิริ. 2536: 72-73)

1. การยอมรับซึ่งกันและกัน (Mutual Respect) ความก้าวหน้าและความสำเร็จของทีมนั้นขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ภายในทีม โดยเฉพาะนักกีฬาต้องยอมรับซึ่งกันและกัน และยอมรับนับถือในตัวผู้ฝึกสอนด้วย

2. ความสัมพันธ์และเข้าใจกัน (Effective Communication) มีความเข้าใจกัน เอาใจใส่ดูแล พร้อมเพียงสามัคคี สามารถรับผิดชอบร่วมกันได้ดี และเข้าใจกับผู้เล่นได้ดี

3. มีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของทีม (The Feeling of an importance) ทุกคนยอมรับ และรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งในทีม มีความสำคัญต่อทีม ชนด้วยกันแพ็กแพ็คด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นตัวจริงหรือตัวสำรอง มีความผูกพันในความรู้สึกของทีมร่วมกัน

4. เข้าใจจุดมุ่งหมายของทีม (Goal) นักกีฬาและผู้ร่วมทีมต่างมีความเข้าใจในจุดมุ่งหมายของทีม รู้จักปรับปรุงแก้ไขการกระทำต่าง ๆ เพื่อนำทีมสู่เป้าหมายที่ต้องการ

5. มีความเสมอภาคเท่าเทียมกัน (Fair Treatment) มีความเข้าใจ ห่วงใย มีความรักและความอบอุ่นใจร่วมกัน มีสิทธิเท่าเทียมกัน เอื้ออาทรต่อกันดุจพี่น้อง อยู่ในทีมเดียวกันไม่มีการถืออภิสิทธิ์เหมือนคนอื่น

ผู้ฝึกสอนจึงต้องหาวิธีการตลอดจนเทคนิคต่าง ๆ เพื่อสร้างคุณสมบัติเหล่านี้ ให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาในทีมทุกคน โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมของกระบวนการชี้แนะ ฝึกสอนหรืออบรมตามระดับความสามารถในการเรียนรู้ ระดับของสติปัญญา และใช้วิธีการจูงใจด้วยเทคนิคต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดคุณสมบัติต่าง ๆ ตามที่ต้องการซึ่งเป็นภารกิจอันยิ่งใหญ่สำหรับผู้ฝึกสอนแต่เป็นการนำทีมก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายที่สูงสุด และผลสำเร็จในบั้นปลายโดยไม่ยาก

หลักการคัดเลือกนักกีฬา

การคัดเลือกนักกีฬา เป็นเรื่องสำคัญในการเตรียมทีม (เจษฎา เจียรนัย. 2530: 65) ได้ให้หลักการคัดเลือกนักกีฬา ดังนี้

หลักการเบื้องต้นในการคัดเลือกนักกีฬา ก็คือ ผู้ฝึกสอนต้องกระทำทุกอย่างให้อยู่บนพื้นฐานที่ว่าทำอะไรผู้เล่นทุกคนที่ผู้ฝึกสอนคัดเลือกมาจะมีความสามารถปรับตัวปรับใจเล่นฝึกซ้อม และแข่งขันรวมเป็นหนึ่งเดียวกันได้ เพราะปัญหาสำคัญยิ่งเกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม หรือ “ทีมเวิร์ค” นั้น หากเกิดขึ้นไม่ว่าจะระหว่างผู้ฝึกสอนหรือกับผู้เล่น หรือระหว่างผู้เล่นด้วยกันเองแล้ว เป็นอุปสรรคที่ร้ายแรงที่สุดใจการสร้างทีม เป็นอุปสรรคแรกที่ต้องถูกกำจัดให้สูญสิ้นไป ในการเตรียมทีม หากปล่อยให้ปัญหารื้อรัง อุปสรรคนี้จะเพิ่มพูน และค่อย ๆ กัดกร่อนทำลายทีมของผู้ฝึกสอนไปไม่มีวันสิ้นสุด ทำให้ผลการเตรียมทีม การสร้างทีมของผู้ฝึกสอนไม่ประสบผลสำเร็จ ซึ่งแน่นอนที่สุด วิธีการที่ถูกต้องก็คือ ผู้ฝึกสอนควรป้องกันมิให้เกิดมีขึ้นดีกว่าไปแก้ไขที่ปลายเหตุ นั่นคือผู้ฝึกสอนต้องพิจารณาเลือกสรรผู้เล่นที่นอกจากจะมีฝีมือดีเยี่ยมแล้วต้องเป็นผู้เล่นที่มีความสามารถในการเปลี่ยนแปลงการเล่น และปรับตัวปรับใจเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดีด้วย

ในการคัดเลือกนักกีฬาผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องพิจารณาไปถึงอนาคต หรือพูดง่าย ๆ ว่า ผู้ฝึกสอนต้องมองการณ์ไกลเช่นเดียวกับการพิจารณาถึงสภาพปัจจุบัน ผู้ฝึกสอนจะต้องจดจำไว้ว่า ทีมที่เราจะสร้างในอนาคตต้องมีสไตล์ (Style) การเล่นไม่แตกต่างไปจากทีมที่เรามีอยู่ในปัจจุบัน

นั่นคือ ผู้ฝึกสอนต้องเตรียมสร้างผู้เล่นไว้เพื่อทีม หรือเพื่อทดแทนผู้เล่นที่จะขาดหายไป หรือเลิกเล่นไปในอนาคต

ชลัช ภิรมย์ (2539: 79) ได้กล่าวถึงหลักการพิจารณาเลือกผู้เล่น 4 ประการ ดังนี้

1. การประสานงานของร่างกายดี (Coordination) เป็นความสามารถในการทำงานระบบประสาทสั่งการในการเคลื่อนไหว ซึ่งทำให้การเคลื่อนไหวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในขณะที่เล่นโดยไม่มีลูกเตะกร้อ และขณะที่เล่นกับลูกเตะกร้อ
2. สมรรถภาพร่างกายดี (Physical Conditioning) เป็นความสามารถด้านร่างกายที่แสดงออกในด้านความแข็งแรง ความอดทน ความเร็ว ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการเล่นเตะกร้อ
3. องค์ประกอบต่าง ๆ ด้านจิตวิทยา (Psychological Factors) มีสภาพจิตใจและความคิดที่ดีต่อการเล่น เช่น มีแรงจูงใจในการเล่น มีความอยากเอาชนะ ฯลฯ
4. ความชาญฉลาดในการเล่น (Game Intelligence) เป็นความสามารถด้านสติปัญญาในการคิดวิธีการเล่นที่เกิดความได้เปรียบคู่ต่อสู้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง และเพื่อนร่วมทีม ซึ่งแตกต่างจากความฉลาดในการเรียนหรือการใช้ชีวิตประจำวัน

บทบาทหน้าที่ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา

บทบาทหน้าที่ของผู้จัดการทีม

ผู้จัดการทีมถือว่าเป็นผู้บริหารที่มีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าเพราะระยะเวลาในการเตรียมทีม นั้นเป็นอิสระของแต่ละทีมที่จะกำหนดไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนโยบายของผู้บริหาร และผู้จัดการทีมที่ให้การสนับสนุน ซึ่งมีส่วนทำให้ทีมประสบความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับผู้จัดการทีม ซึ่งชาติชาย อิศรัมย์ (2525: 129) ได้กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้จัดการทีมไว้ว่า ผู้จัดการทีม (Team Manager) เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในทีม ทำหน้าที่บริหารทีม อำนาจความสะอาดต่างๆ ภายในทีมทำหน้าที่ตัดสินใจปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในทีมรับผิดชอบค่าใช้จ่ายภายในทีม หากมีกรณีที่ต้องหักท้วงการตัดสินใจของกรรมการ เป็นหน้าที่ของผู้จัดการทีม นอกจากนี้ ยังเป็นสื่อกลางประสานงานกับทุก ๆ คนทั้งภายในและภายนอกทีม ซึ่ง มงคล แฝงสาเคน (2531: 205) ยังได้ให้ความหมายและหน้าที่ของ ผู้จัดการทีม ไว้ว่าผู้จัดการทีมเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดในทีมกีฬาทุกชนิด เพราะผู้จัดการทีมเป็นผู้บริหารทีม และเป็นผู้วางนโยบายหลักในการสนับสนุนทีม มีหน้าที่ดังนี้

1. พิจารณานโยบายของทีมร่วมกับคณะกรรมการกีฬานั้น เพื่อเป็นนโยบายในการดำเนินงานให้ทีมกีฬามีสมรรถภาพสูง
2. ร่วมมือกับผู้รับผิดชอบอื่นๆ วางแผนดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่วางไว้
3. จัดการเกี่ยวกับเรื่องการเงินของทีม
4. จัดการเกี่ยวกับเรื่องการจัดหา ปรับปรุง และดูแลวัสดุอุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา

5. จัดการเกี่ยวกับเรื่องขนส่งนักกีฬา
6. อำนวยความสะดวกสบายต่าง ๆ ให้กับนักกีฬา และผู้รับผิดชอบคนอื่น ๆ
7. ดำเนินงานเกี่ยวกับการพิจารณาตัวนักกีฬาร่วมกับผู้รับผิดชอบคนอื่น ๆ
8. ติดต่อประสานงานทางธุรการต่าง ๆ
9. ส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นภายในทีมกีฬา

ดังนั้น ผู้จัดการทีมแฮนด์บอล หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่บริหารทีมแฮนด์บอลร่วมกับผู้ที่เกี่ยวข้องในการเตรียมทีมตั้งแต่เริ่มทำการฝึกซ้อมจนเสร็จสิ้นการแข่งขัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ในการเตรียมทีมแฮนด์บอลจะประสบความสำเร็จนั้นจะต้องมีการจัดการที่ดี เช่น การวางแผนการฝึกซ้อม การวางตัวบุคคลผู้รับผิดชอบ การฝึกซ้อมระยะสั้น ระยะยาว การแข่งขัน การประเมินผล ต้องมีการประชุมเป็นระยะ กำหนดหน้าที่รับผิดชอบที่แน่นอนของแต่ละบุคคล เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และกรรมการอื่น ๆ เพื่อที่จะทำให้การทำงานของทีมเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่วางไว้

บทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน

ผู้ฝึกสอน หรือโค้ช มีความจำเป็นต่อทีมและนักกีฬาอย่างยิ่ง เพราะถ้าไม่มีคนสอนหรือฝึกให้เล่นกีฬาแล้วคงจะเก่งไม่ได้ แม้จะมีพรสวรรค์มากน้อยเพียงใดก็ตาม การมีโค้ชที่ดีย่อมทำให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขันได้มากขึ้นเท่านั้น ดังนั้น จึงมีผู้ให้ความหมายและบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอนไว้ดังนี้

สืบสาย บุญวีระบุตร (2539: 192 – 194) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ฝึกสอน (Coach) ไว้ดังนี้ บทบาทของการเป็นผู้ฝึกสอน มีหลากหลายตามระดับของการเรียนรู้ ความสามารถ เพศ วัย และจุดมุ่งหมายในการฝึกกีฬา ความต้องการของนักกีฬา และแม้แต่บุคลิกภาพนักกีฬาหรือแม้แต่บุคลิกภาพผู้ฝึกสอน ย่อมทำให้บทบาทและพฤติกรรมผู้ฝึกสอน แตกต่างกัน บทบาทของการเป็นผู้ฝึกสอน จึงไม่ใช่บทบาทใดบทบาทหนึ่งเพียงอย่างเดียว หากต้องมีหลายบทบาทเพื่อการพัฒนา นักกีฬาและความสามารถนักกีฬาไปพร้อมกัน ดังนั้นบทบาทผู้ฝึกสอนจึงควรเป็นหลายอย่างดังนี้

1. ผู้ฝึกสอน เป็นแม่แบบ (As a Role Model) ผู้ฝึกสอน เป็นผู้ที่มีอิทธิพลมากที่สุดทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อนักกีฬา โค้ชจะถ่ายทอดจัดปรับและส่งผ่านปรัชญา ค่านิยม ทัศนคติ การรับรู้ตนเองทั้งต่อการแข่งขันกีฬาและการกีฬาโดยรวมตลอดจนการดำเนินชีวิตของนักกีฬา
2. ผู้ฝึกสอน เป็นแรงจูงใจ (As a Motivator) ผู้ฝึกสอน ควรมีบทบาทเป็นแรงจูงใจเพื่อให้นักกีฬามุ่งมั่นในการฝึกซ้อม เพื่อพัฒนาทักษะ และความสามารถในการเล่นกีฬา บทบาทเป็นแรงจูงใจของโค้ชจึงมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อนักกีฬาอย่างยิ่ง
3. ผู้ฝึกสอน เป็นแหล่งความรู้ (As a Resource Person) ซึ่งแน่นอนที่สุด ผู้ฝึกสอน ต้องเฝ้าหาความรู้ในด้านต่างๆ เพื่อนำมาใช้หรือประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความสามารถนักกีฬา ที่สำคัญที่สุด คือ ความรู้ ความสามารถในการเป็นผู้ฝึกสอน กีฬานั้นๆ ทั้งด้านสมรรถภาพ กลวิธี

(Techniques) กลยุทธ์ (Tactics) และการวิเคราะห์ความสามารถนักกีฬาเพื่อการปรับปรุง แก้ไขให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพปลอดภัย ในเวลาสั้น

4. ผู้ฝึกสอน ที่รู้บทบาทหน้าที่ (Roles and Rights) ผู้ฝึกสอน ที่ดีควรมีการศึกษาหรือมีข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการแข่งขันกีฬาของนักกีฬา เพื่อให้ทราบและกำหนดบทบาทของตนเองได้ถูกต้อง

5. ผู้ฝึกสอน ที่เข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences) บทบาทสุดท้ายที่ไม่ลดความสำคัญเลย คือ ความเข้าใจถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลทั้งด้านแรงจูงใจ ความพยายาม อารมณ์ ความสามารถในการเรียนรู้ ความฉลาด และความคิด ตลอดจนทักษะสมรรถภาพร่างกายและสมรรถภาพจิต ซึ่งมีผลต่อการเล่นกีฬาทั้งสิ้น

การเป็นผู้ฝึกสอนที่ดีจะต้องมีความรู้ความสามารถอันจะก่อให้เกิดการกระทำ กิจกรรม และพัฒนาการที่ดี ต้องสามารถถ่ายทอดความรู้ ความสามารถนั้น ให้แก่นักกีฬาได้ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

บทบาทหน้าที่ของนักกีฬา

พระพงษ์ บุญศิริ (2536: 65 – 69) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของนักกีฬา ไว้ดังนี้

1. มีความรับผิดชอบต่อนตนเอง ต่อหน้าที่ ที่รับผิดชอบและต่อทีม
2. รู้จักการประสานด้านต่างๆ เช่น การประสานการฝึก การเล่น
3. รู้จักสร้างสุขภาพส่วนบุคคลให้อยู่ในสภาพพร้อมทุกระยะ
4. ศึกษาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในกิจกรรมกีฬาที่เล่นให้ลึกซึ้ง
5. รู้จักพัฒนาบุคลิกด้านต่างๆ อย่างเหมาะสม คือ พัฒนาตนเอง พัฒนาด้านสังคม
6. สร้างสมรรถภาพความแข็งแรง และสภาพส่วนตัวให้สมบูรณ์อยู่เสมอ
7. ฝึกลักษณะการเป็นผู้นำที่เหมาะสมกับสถานะ

มนู อนันตชัยศิริ (พัชรภรณ์ เกตุพันธ์. 2551: 21; อ้างอิงจาก มนู อนันตชัยศิริ. 2541: 26) ได้กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของนักกีฬา ไว้ดังนี้

1. เป็นผู้มีระเบียบวินัยในตนเอง เคารพในกฎกติกา และยอมรับในการตัดสินของกรรมการเชื่อฟังผู้ฝึกสอนและหัวหน้าทีม
2. เป็นผู้มีความกระตือรือร้น ตั้งใจต่อการฝึกซ้อม หรือแข่งขัน
3. มีความรับผิดชอบในหน้าที่ ที่ตนเองได้รับมอบหมาย และอย่างเต็มความสามารถ
4. เป็นผู้ที่ตรงต่อเวลา รักความยุติธรรม ไม่เอาเปรียบเพื่อร่วมทีม
5. เป็นผู้รักความสามัคคีในหมู่คณะ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกัน
6. เป็นผู้มีความเชื่อมั่นในตนเอง ตั้งใจเล่นกีฬาอย่างแท้จริง กล้าในการตัดสินใจอย่างมีเหตุผลและรวดเร็ว

7. เป็นผู้ที่มีความกล้าหาญ มีความมานะอดทน อดกลั้น และเสียสละ

8. เป็นผู้ที่มีความสุภาพ นอบน้อม อ่อนโยน ด้วยกิริยาวาจา ลักษณะท่าทาง ประพฤติตนอยู่ในระเบียบประเพณีอันดีงาม

ปัญหาการเตรียมทีม

อนันต์ อัฐ (2538: 47- 48) ได้กล่าวถึงการเตรียมทีมเข้าแข่งขันไว้ว่า จะต้องอาศัย ปัจจัยหลายอย่าง ซึ่งเกี่ยวข้องกับ 4 M การเตรียมทีมมักจะไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากขณะ เตรียมทีมนั้น ปัญหาต่างๆ จะเกิดขึ้นจำเป็นต้องแก้ปัญหาตลอดเวลา แต่ถ้ามีการวางแผนที่ดี และ เตรียมจัดหาสิ่งต่างๆ ไว้ให้พร้อมล่วงหน้าจะช่วยลดปัญหาต่างๆ ได้ ดังนั้น ก่อนเตรียมทีมจะต้องรู้ ถึงปัญหาและเตรียมสิ่งต่างๆ ให้พร้อมก่อนดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการเตรียมทีม ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องทราบ ว่า วัตถุประสงค์ของการ ทำทีมครั้งนี้เพื่ออะไร จะมีวันและเวลาใดบ้างที่จะต้องฝึกซ้อม สิ่งต่างๆ เหล่านี้ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องทราบ เพื่อที่จะจัดการ การฝึกซ้อมและการจัดหาผู้เล่นต่างๆ ให้ตรงตามวัตถุประสงค์

2. แหล่งทุนหรือผู้ที่จะให้การสนับสนุน ทุนต่างๆ ในการดำเนินงานจะได้จากแหล่งใด มาก น้อยเพียงไร จะได้รับการสนับสนุนด้านใดบ้าง เหล่านี้ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องทราบ เพื่อจะได้ วางแผนการฝึกซ้อมให้เป็นไปตามเหมาะสมและถูกต้อง แหล่งต้นทุนสนับสนุนนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญ มากอย่างหนึ่ง ปัญหาการทำทีมหลายๆ ทีม มักจะพบกับปัญหานี้เป็นส่วนใหญ่

3. ผู้เล่น ผู้เล่นก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมาก การคัดเลือกผู้เล่นและการได้มาซึ่งผู้เล่น นั้น ถ้าเราได้ผู้เล่นที่ดีก็เท่ากับว่าเรามีความสำเร็จไปกว่าครึ่งแล้ว เราเลือกผู้เล่นที่มีคุณสมบัติที่ดี ที่สุด เท่าที่เราจะหาได้ แล้วมาฝึกมาสอน มาฝึกซ้อมทำให้เป็นนักกีฬาที่ดีให้ได้มากที่สุดเท่าที่เราจะ ทำได้ ผู้ฝึกสอนและคณะจะต้องระลึกไว้เสมอว่า ผู้เล่นนั้นเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดอันหนึ่ง

4. ผู้ฝึกสอนและคณะผู้ฝึกสอน ทีมจะดีหรือไม่ดี จะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ทุกอย่างผู้ ฝึกสอนและคณะจะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ เพราะผู้ฝึกสอนจะต้องมีหน้าที่เป็นผู้นำ ผู้ดูแล ผู้กำกับ ควบคุมกิจการและกระทำทุกอย่างให้ทีมเรียบร้อย ถ้าองค์กรใดได้ผู้ฝึกสอนดี คณะดีและนักกีฬาก็ ดีด้วย ก็จะได้รับความสำเร็จไปมากกว่า 75%

5. สนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ สนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมเป็นสิ่งขาด ไม่ได้ สนามและอุปกรณ์การฝึกซ้อมถ้าเป็นไปได้อีกจะต้องให้เหมือนกับสนามแข่งขันจริงๆ หรือให้ คล้ายกับ สนามแข่งขันมากที่สุดและมีให้เพียงพอแก่การฝึกซ้อม

6. การจัดการและการบริหารทีม การจัดการในที่นี้ หมายถึง การวางแผนการฝึกซ้อมการ วางตัวบุคคลที่รับผิดชอบในแต่ละเรื่อง การทำโครงการระยะสั้นและระยะยาว ในด้านการฝึกซ้อม แข่งขัน และการประเมินผลการทำงานของทีมโดยส่วนรวม การแบ่งอำนาจและหน้าที่ของแต่ละ คน ในคณะผู้บริหาร คณะผู้ฝึกสอนและหัวหน้าทีม การประสานงานต่างๆ ในทีม มีการประชุม ปรึกษาหารือกันเป็นระยะๆ

7. สวัสดิการ หมายถึง การดูแลเรื่องความเป็นอยู่ของนักกีฬา การมีอาชีพ การรักษา

พยาบาลเมื่อได้รับการเจ็บป่วย คือดูแลให้นักกีฬามีความมั่นคงในสวัสดิการของสังคมพอสมควร
อย่าให้นักกีฬาต้องเดือดร้อนด้านการเงิน การเดินทางไปฝึกซ้อม และครอบครัวเดือดร้อน

8. สิ่งสุดท้ายที่จะลืมฝากข้อคิดเสียไม่ได้ก็คือ ความเป็นระเบียบของทีม ความมีวินัย ความเป็นสุภาพบุรุษ ความตรงต่อเวลา ความสามัคคี ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทุกๆ คนในทีม
ถ้าทีมใดขาดสิ่งเหล่านี้แล้ว ปัญหาการทำทีมก็มักจะเกิดขึ้น ดังนั้น ผู้ฝึกสอนที่จะต้องไม่ลืมในเรื่อง
ต่างๆ เหล่านี้ด้วย

ปัญหาด้านผู้จัดการทีม

ประโยค สุทธิสง่า (2541: 35-36) ได้กล่าวถึง ปัญหาการเตรียมทีม ด้านผู้จัดการทีม
ไว้ดังนี้

1. ขาดภาวะผู้นำที่ดี
2. ไม่มีนโยบายหรือเป้าหมายที่แน่นอน
3. ผลประโยชน์ส่วนตัวมาก่อน ส่วนรวมมาทีหลัง
4. ไม่มีเทคนิคสูงใจ
5. ไม่มีการวางแผนล่วงหน้า
6. บริหารเวลาไม่ถูกต้อง
7. การติดต่อประสานงานและมอบหมายงานไม่ดี
8. ขาดความเป็นกันเอง
9. ไม่สอดคล้องการทำงานของลูกทีม
10. ไม่ฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมทีม
11. ใช้อารมณ์ เอาแต่ใจตนเอง ขาดความเป็นธรรม
12. ไม่จริงใจกับผู้ร่วมทีม
13. สร้างความแตกแยก
14. ทำงานผิดพลาด ไม่ยอมรับความจริง
15. ใช้คนไม่เหมาะสมกับงาน
16. ขาดการติดตามและควบคุมงาน
17. ระบบการเล่นขาดประสิทธิภาพ
18. อุปกรณ์ไม่เพียงพอ
19. บรรยากาศของทีมไม่ดี
20. ไม่มีความผูกพันกับองค์กร
21. ระบบงานซ้ำซ้อน
22. สับสน ขาดการประสานงาน
23. การฝึกแบบไม่มีระบบและกระบวนการที่ถูกต้อง

24. ไม่ยึดถือความร่วมมือและการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน
25. สถานที่เก็บตัวและที่ฝึกซ้อมไม่สะดวกและปลอดภัย
26. เทคโนโลยีใหม่ๆ ในการฝึกซ้อมไม่มี

ปัญหาด้านผู้ฝึกสอนและนักกีฬา

ประโยค สุทธิสง่า (2541: 35-36) ได้กล่าวถึง ปัญหาการเตรียมทีม ด้านผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ไว้ดังนี้

1. ไม่รู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเอง
2. มีเป้าหมายการทำงานไม่เหมือนกัน
3. ไม่ยอมรับระเบียบวินัย กฎ ข้อบังคับของทีม
4. เกรงกลัวไม่กล้าแสดงความคิดเห็นต่อโค้ช
5. ไม่รอบคอบและไม่เข้าใจวิธีการฝึกและวิธีการเล่นของทีม
6. การสื่อสารคำสั่งที่ได้รับไม่ดีพอ
7. ไม่มีความสามัคคี
8. ขาดขวัญและกำลังใจในทีม
9. มีทัศนคติที่ไม่ถูกต้องกับองค์กร
10. ไม่มีความไว้วางใจซึ่งกันและกัน
11. ไม่มีความซื่อสัตย์ต่อทีม
12. ไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

การวางแผนและการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อมให้กับนักกีฬา

การวางแผนโปรแกรมการฝึกเป็นปัจจัยที่สำคัญในการนำทีมไปสู่ชัยชนะ โปรแกรมที่ดีต้องมีลักษณะที่ยืดหยุ่นและสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ซึ่ง สุวิมล ตั้งสัจพจน์ (2529: 24 - 30) ได้กล่าวว่า การวางแผนที่ดีประกอบด้วย 3 ส่วน คือ

1. การวางแผนเป็นช่วง ๆ เหมาะสมกับการเพิ่มทักษะบางอย่างให้แก่ผู้เล่น ซึ่งจำเป็นต้องการพัฒนาทักษะให้แก่ผู้เล่นใหม่ ๆ
2. การวางแผนเป็นหน่วย เป็นการเตรียมการฝึกเป็นช่วง ๆ อย่างต่อเนื่องกันซึ่งผู้ฝึกจะต้องจัดให้เหมาะสมกับอายุและความสามารถของผู้เล่นแต่ละกลุ่มด้วย
3. การวางแผนเป็นปี เป็นการวางแผนที่เตรียมไว้ตลอดระยะเวลา 12 เดือน ระยะเวลาของการฝึก

ในการฝึกซ้อมเพื่อเข้าแข่งขัน ถ้ามีฤดูกาลแข่งขันที่แน่นอนจะต้องแบ่งการฝึกซ้อมออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. ระยะเตรียม (5 - 7 เดือน) เป็นการฝึกสมรรถภาพทางกายทั่วไปและเทคนิค โดยเริ่มจากง่ายไปหายาก เบาไปหาหนัก น้อยไปหามากจนสมรรถภาพถึงขีดสูงสุดในตอนท้ายของระยะการฝึก

2. ระยะแข่งขัน (2-4 เดือน) เป็นการรักษาสสมรรถภาพสูงสุดไว้ให้ได้ตลอดฤดูกาลแข่งขัน ปริมาณการฝึกสมรรถภาพทางกายจะต้องลดลงบ้าง (20-30 %) เพราะมีการแข่งขันมาทดแทน แต่การฝึกเทคนิคจะต้องกระทำต่อไป

3. ระยะพัก (1-2 เดือน) เมื่อสิ้นสุดการแข่งขันจะให้พักผ่อนร่างกายเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด แต่เป็นการพักผ่อนแบบมีการออกกำลังกายบ้าง เพื่อรักษาความสมบูรณ์ไว้ไม่ให้ลดลงมาก อาจจะเปลี่ยนไปเล่นกีฬานิดอื่น ๆ บ้าง

สิ่งจำเป็นที่ต้องฝึกให้นักกีฬา

1. ความสามารถในการเรียนรู้ทักษะและการฝึกทักษะได้ถูกต้อง
 2. การสร้างสมรรถภาพทางกายและจิต
 3. พัฒนาสมรรถภาพวิสัยของนักกีฬาแต่ละคนให้สมบูรณ์และถึงขีดสูงสุด
 4. ความสามารถในการเรียนแทคติคหรือการเคลื่อนไหวเฉพาะตัวและฝึกจนถูกต้อง
 5. การสร้างบุคลิกภาพและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ตลอดจนการสร้างพลังใจ
 6. ความรู้ด้านทักษะเชิงทฤษฎี แบบฝึกทักษะและแบบการเล่น กฎ กติกา นิสัยการอยู่กิน และหลับนอน เป็นต้น
 7. ถ้าเป็นนักศึกษาต้องสอนความรับผิดชอบในการเรียน
- ในการฝึกกีฬานั้น อุดม พิมพา (2535: 25) ได้กล่าวถึงลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ในการฝึกไว้ดังนี้

1. ขั้นของทักษะเบื้องต้น ได้แก่
 - 1.1 เลือกผู้ที่เราต้องการจะฝึกตามเกณฑ์อายุ
 - 1.2 สอนทักษะพื้นฐานพร้อมหลักการเกี่ยวกับทักษะ
 - 1.3 ใช้เกมดัดแปลงให้เหมาะสมกับกลุ่มอายุ
 - 1.4 สร้างสมรรถภาพพร้อมลักษณะนิสัย
 - 1.5 สอนแทคติคที่สำคัญ เช่น ตำแหน่งการเล่น วิธีการบางอย่างที่จะทำให้การเล่นได้เปรียบ เช่น ในวอลเลย์บอลก็อาจจะเป็นการเสริม การหลอกหลอ ตลอดจนการใช้ขนาดของร่างกายเพื่อประโยชน์ของเกมในการกีฬาบางประเภท
 - 1.6 ใช้เกมจริงที่มีคู่แข่งระดับเดียวกัน
 - 1.7 ฝึกความมีระเบียบวินัยและสร้างนิสัยให้ชอบพอดูเกม คือ รักและอยากเล่นเกมเพราะมีความสุขสนุกสนานพึงพอใจในกีฬานั้น ๆ
2. ขั้นของทักษะขั้นสูง ได้แก่
 - 2.1 ฝึกความสามารถทางกีฬา ซึ่งได้แก่องค์ประกอบสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางกลไกฝึก 30 %

2.2 ฝึกเทคนิคและแทคติก ได้แก่ ทักษะและรูปแบบการเล่นและการเคลื่อนไหวเฉพาะตัว และของทีม ฝึก 40% เพื่อสร้างทักษะให้ดีขึ้นถึงขีดสูงสุด ทั้งนี้จะทำให้เป็นพื้นฐานในการฝึก

2.3 แข่งขันเกมระดับต่าง ๆ

2.4 เน้นคุณภาพของการเล่นมากกว่าผลแพ้หรือชนะ เพื่อให้ได้ใช้ทักษะอย่างดีย่อม ทุกครั้งที่แข่งขัน

3. ชั้นของทักษะเฉพาะ ได้แก่

3.1 ฝึกสมรรถภาพทางกาย 30% ให้นักกว่าขั้นที่ 2

3.2 ฝึกเทคนิค 35 % พยายามให้สมบูรณ์แบบในเฉพาะทักษะ

3.3 ฝึกแทคติก 35 % ให้สมบูรณ์เต็มที่ทั้งบุคคลและทีม เช่น ระบบรุก การรับที่ดีเยี่ยม การพัฒนาความสามารถทางการกีฬาของนักกีฬาให้สูงขึ้นนั้น จำเป็นที่ผู้ฝึกสอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจถึงลำดับขั้นพัฒนาทางกลไกของนักกีฬาและปัจจัยด้านอื่น ๆ อีก ที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนให้เหมาะสมอีกด้วย ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของนักกีฬามือถือประกอบ ดังนี้

1. ทางกาย

1.1 สมรรถภาพทางกาย

1.2 ความสามารถทางกลไก

1.3 ความสามารถในการเคลื่อนไหว

1.4 ลักษณะของร่างกาย

1.5 ขนาดของร่างกาย

1.5.1 เพศ

1.5.2 อายุ

1.6 ความสามารถในการมองเห็น

1.7 ความสัมพันธ์ของร่างกายในสิ่งแวดล้อม

2. ทางสมอง ได้แก่

2.1 สถิติปัญญา

2.2 สมาธิในการเรียน

2.3 ความสามารถในการวิเคราะห์วินิจฉัย

2.4 ความสามารถในการคิดรวบยอด

2.5 ความสามารถในการนำความรู้มาใช้

2.6 ความสามารถในการแก้ปัญหา

3. ทางอารมณ์ สังคม ได้แก่

3.1 อารมณ์

3.2 ระดับความคาดหวัง

3.3 ความกลัว

3.4 บุคลิกภาพ

3.5 ทักษะ

3.6 ประสบการณ์เก่า

3.7 ความสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน

3.8 อิทธิพลทางวัฒนธรรม

สิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้ฝึกสอนก็คือ จะต้องรู้จักนักกีฬาแต่ละคน โดยรู้ถึงความแตกต่างทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ในการวางแผนการฝึกแต่ละครั้งผู้ฝึกจะต้องทำข้อมูลของนักกีฬาแต่ละคนประกอบพิจารณาไปด้วย จากปัจจัยที่กล่าวมาแล้วนั้นบางคนก็จะดูได้ง่ายว่าเป็นอย่างไร แต่บางคนอาจจะมึนงงอยู่ แต่ถึงอย่างไรก็ตาม ถ้าเราคำนึงถึงสิ่งเหล่านี้ไว้บ้างก็จะเป็นประโยชน์ในการสอน การฝึกซ้อมของนักกีฬาแต่ละคน ข้อควรจำก็คือ

1. นักกีฬาเรียนรู้ในอัตราต่างกัน บางคนเรียนได้เร็ว บางคนใช้เวลานาน
 2. ความสามารถของนักกีฬาต่างกัน
 3. ความสามารถในการเคลื่อนไหวขั้นพื้นฐาน เช่น การเดิน การวิ่ง การกระโดดของผู้เรียนจะต้องพัฒนาถึงจุดสูงสุดก่อน จึงควรเรียนทักษะทางการกีฬา
 4. นักกีฬาแต่ละคนยอมรับการแพ้และการชนะต่างกัน
 5. นักกีฬาแต่ละคนมีการตอบสนองที่ต่างกัน
 6. นักกีฬามีทักษะในการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อหรือมีทักษะในการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อส่วนที่ละเอียดอ่อนได้ดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในภูมิหลังและปัจจัยทางกรรมพันธุ์
 7. ความสามารถในการวิเคราะห์ วิจัย วินิจฉัย ความคิดรวบยอด และการแก้ปัญหาของแต่ละบุคคล มีความแตกต่างกันไปตามความคิดของแต่ละบุคคล (ลาวัวญ์ สุกกรี. 2523: 55-63)
- กล่าวโดยสรุปก็คือ ผู้ฝึกสอนที่จะทำการสอนนักกีฬาจะต้องมีความรู้เรื่องพัฒนาการของนักกีฬา ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และการเคลื่อนไหว และยึดหลักทฤษฎีไว้เป็นแนวปฏิบัติ นำมาปรับปรุงให้เข้ากับบุคลิกลักษณะของนักกีฬาแต่ละคนซึ่งแตกต่างกัน

ความเป็นมาของกีฬาแห่งชาติ

“กีฬาแห่งชาติ” ได้วิวัฒนาการมาจากกีฬาเขต ซึ่งมีประวัติความเป็นมา นับตั้งแต่ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 12 กันยายน 2507 คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย ได้วางโครงการในอันที่จะขยายการส่งเสริมกีฬาออกไปให้ทั่วราชอาณาจักร ด้วยการจัดการแข่งขันระหว่างจังหวัดภายในภาคต่างๆ ของประเทศไทยขึ้นพร้อมกัน แต่โดยที่ประเทศไทยได้รับเกียรติเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 เมื่อเดือนธันวาคม 2509 ซึ่งโดยปกติจะต้องใช้เวลาเตรียมการประมาณ 3-4 ปี และ องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยต้องรับภาระในด้านการจัดการของงานครั้งนั้น จึงทำให้โครงการจัดการแข่งขันกีฬาต้องเลื่อน ไปโดยไม่มีกำหนด จนกระทั่ง

เสร็จสิ้นการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 จึงเริ่มดำเนินการใหม่

ความคิดที่จะรวบรวมนักกีฬาทั่วประเทศ รวมทั้งการขยายการส่งเสริมกีฬาออกไปให้ทั่วถึงด้วยวิธีการจัดการแข่งขันเป็นระดับ จังหวัด และภาคนี้ ได้มีมากขึ้น เมื่อสิ้นการแข่งขันเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 5 อันเป็นระยะที่ประชาชนได้ให้ความสนใจแก่การกีฬากว้างขวางอยู่แล้ว คณะกรรมการองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยจึงได้หยิบยกโครงการนี้ขึ้นมาพิจารณาใหม่อย่างจริงจัง และในเดือน มีนาคม 2510 ได้มีมติยืนยันที่จะจัดการแข่งขันกีฬาภาคขึ้นเป็นงานประจำปีกำหนดวันที่ 9 มีนาคม อันถือว่าเป็นวันที่มีความสำคัญใน ประวัติศาสตร์การกีฬาของไทย โดยเป็นวันที่เปิดการแข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 5 ที่เห็นว่าเป็นการแข่งขันที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย 4-5 ประเภท เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล แบดมินตัน ลอนเทนนิส และได้มีการวางแผนในรายละเอียดรวมทั้ง งบประมาณ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ขึ้นพร้อมที่จะปฏิบัติการ ในเดือนธันวาคม 2510 ตามแผนการขั้นแรกนี้ องค์การฯ ได้จัดกลุ่มจังหวัดใกล้เคียงขึ้นในภาคสมมติ 5 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคใต้ และจะได้ขอให้จังหวัดต่าง ๆ ที่อยู่ใ้ภาคหนึ่ง ภาคนี้จะเป็นตัวแทนจังหวัดอื่น ๆ จัดการแข่งขันกีฬาระหว่างจังหวัดภายในภาค เพื่อให้ได้นักกีฬาผู้แทนของภาคนี้ขึ้นไว้ องค์การจะเป็นฝ่ายนำนักกีฬาของภาคไปแข่งขันชิงชนะเลิศที่กรุงเทพฯ ต่อไป อย่างไรก็ดีได้เกิดมีความเห็นว่าภาคสมมติเช่นนี้ อาจจะปะปนกับภาคของทางราชการ ซึ่งจัดแบ่งแตกต่างกัน ตามความจำเป็นของงานได้ง่าย

กีฬาแฮนด์บอลเริ่มเป็นกีฬาสาริต ในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 30 และ 31 เจ้าภาพจัดการแข่งขันคือ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดระยอง กีฬาแฮนด์บอลเริ่มเข้าแข่งขันในกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 32 จัดการแข่งขันที่กรุงเทพมหานคร ตลอดมาจนถึงปัจจุบัน

ประวัติกีฬาแฮนด์บอล

แฮนด์บอล (Handball) เริ่มต้นมาจากประเทศเยอรมัน ในราวปลายศตวรรษที่ 19 โดยครูพลศึกษาคนหนึ่งชื่อ Konrad Koch ได้ริเริ่มและแนะนำกีฬาประเภทนี้ออกมาเผยแพร่ อย่างไรก็ดีตามเกมแฮนด์บอลก็ยังไม่เป็นที่นิยมกว้างขวางเท่าที่ควร จนกระทั่งถึงปี พ.ศ. 2447 แฮนด์บอลจึงได้มีการพัฒนาอย่างกว้างขวางขึ้นในภาคพื้นยุโรป มีการกำหนดระเบียบและกติกาการเล่นโดยอาศัยกติกาของฟุตบอลเป็นหลัก นักพลศึกษาชาวอเมริกากล่าวว่า กีฬาแฮนด์บอลน่าจะเป็นเกมกีฬาที่เก่าแก่ที่สุด เพราะมนุษย์นิยมใช้มือกับลูกบอลขว้างมาแต่โบราณแล้ว อย่างไรก็ดีตาม ไม่สามารถจะเดาได้ว่าเกมนี้ได้วิวัฒนาการมาเป็นกีฬาแฮนด์บอลในปัจจุบันได้อย่างไร ประเทศยุโรปในฤดูหนาวไม่สามารถเล่นกีฬากลางแจ้งได้ จึงใช้ห้องพลศึกษาดัดแปลงเล่นกีฬาฟุตบอลด้วยมือ ตอนแรกใช้ผู้เล่น 11 คนเท่ากับฟุตบอล แต่ไม่สะดวก เพราะสถานที่คับแคบ จึงลดจำนวนผู้เล่นเหลือข้างละ 7 คน จึงกลายมาเป็นกีฬาแฮนด์บอลแบบการเล่นในปัจจุบัน ในช่วงนั้นแฮนด์บอลมิได้ถือว่าเป็นกีฬาอย่างหนึ่ง เพราะไม่มีหน่วยงานเป็นของตนเอง แต่คณะกรรมการที่ก่อตั้งและดำเนินการก็มาจากสหพันธ์กีฬาสสมัครเล่นระหว่างชาติ (The International Amateur Athletic Federation) มีชื่อย่อว่า

I.A.A.F. คณะกรรมการชุดนี้เป็นคณะกรรมการที่มีหน้าที่จัดดำเนินการต่างๆ ในทวีปยุโรปสมัยนั้น หลังจากปี พ.ศ. 2447 กีฬาแฮนด์บอลซึ่งอยู่ในความดูแลของ I.A.A.F. ก็มีความมั่นคงขึ้น และหลาย ๆ ประเทศให้ความสนใจ และมีการจัดบรรจุในรายการกิจกรรมการกีฬาของประเทศนั้นๆ ด้วย ตลอดจนได้มีการแข่งขันทั้งภายในและภายนอกประเทศมากขึ้น ในปี พ.ศ. 2469 I.A.A.F. ได้ตั้ง คณะกรรมการกีฬาแฮนด์บอลขึ้นโดยเฉพาะ โดยมีคณะกรรมการที่มาจากประเทศต่างๆ ในเครือ สมาชิกของกีฬาประเภทนี้มีการประชุมตกลงเรื่องกติกาซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นที่กีฬาแฮนด์บอลได้ตั้งเป็น กีฬาประเภทหนึ่งโดยเอกเทศ และมีการริเริ่มตั้งสหพันธ์แฮนด์บอลขึ้นในปี พ.ศ. 2471 ประเทศกลุ่ม สมาชิก 11 ประเทศได้เข้าร่วมประชุมในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่เมืองอัมสเตอร์ดัม ประเทศ ฮอลแลนด์ The International amateur Handball Federation ก็ได้จัดตั้งขึ้น และบุคคลที่มีความสำคัญของการกีฬาสหพันธ์คือ Every Brundage ประธานของ I.O.C. ได้เป็นสมาชิกของ องค์การใหม่นี้ด้วย ในปี พ.ศ. 2471 กีฬาแฮนด์บอลก็ได้มีการสาธิตขึ้นในมหกรรมกีฬาโอลิมปิก ต่อมาในปี พ.ศ. 2474 แฮนด์บอลก็ได้บรรจุเข้าเป็นรายการแข่งขันกีฬาระหว่างชาติ โดยการยอมรับ ของ I.O.C. หลังจากการประชุมที่กรุงอัมสเตอร์ดัม สมาชิกทั้งหมด 11 ประเทศ ก็ได้เพิ่มเป็น 25 ประเทศในปี พ.ศ. 2477 ซึ่งเป็นจุดที่ชี้ให้เห็นว่ากีฬาแฮนด์บอลได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง ในปี พ.ศ. 2479 ก็ได้บรรจุเข้าแข่งขันในกีฬาโอลิมปิกที่กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมัน หรือที่เรียกว่า Nazi Olympic สงครามโลกครั้งที่ 2 ได้สร้างปัญหาต่างๆ ให้กับการกีฬาเป็นอย่างมากแต่หลัง สงครามโลกครั้งที่ 2 ได้มีการประชุมร่วมกันอีกครั้งหนึ่งที่โคเปนเฮเกน เพื่อที่จะฟื้นฟูกีฬาแฮนด์บอล ขึ้นมาใหม่ แต่ก็มีผลพลว จนกระทั่งในปี พ.ศ. 2499 จึงได้มีการแก้ไขกติกาแฮนด์บอลขึ้นใหม่ และ ยอมรับทักษะการเล่นสมัยก่อน ซึ่งทำให้ลักษณะของการเล่นและกติกาเปลี่ยนแปลงไป โดยอาศัย กติกาของฟุตบอลและบาสเกตบอลมาผสมกัน สมัยก่อนนิยมการเล่นแบบ 11 คน เช่นเดียวกับ ฟุตบอล แต่ในยุโรปตอนเหนือได้มีการเล่นแบบ 7 คน และเล่นกัน indoors ตอนแรก ๆ ก็ไม่ค่อยได้รับความนิยมมากนัก แต่ต่อมากการเล่นแฮนด์บอลแบบ 7 คน ก็เป็นที่นิยมแพร่หลายในยุโรป ทำให้การ เล่นแบบ 11 คนได้หายไป ซึ่งในปัจจุบันทั่วโลกก็ยอมรับการเล่นแบบ 7 คน และจากผลของการวิจัย ต่างๆ ปรากฏว่าแฮนด์บอลเป็นกีฬาที่มีความเร็วเป็นอันดับสองของโลกรองลงมาจากกีฬาฮอกกี้ น้ำแข็ง เหตุที่แฮนด์บอล 7 คนนิยมเล่นในร่มก็อาจเป็นเพราะเนื้อที่สนามน้อย สามารถเล่นในที่ แคบๆ ได้ และอีกอย่างก็คือสภาพของดินฟ้าอากาศในฤดูหนาวของทวีปยุโรปนั้นจะปกคลุมไปด้วย หิมะและน้ำแข็ง ดังนั้นแฮนด์บอลจึงไม่สามารถเล่นในสนามกลางแจ้งได้ ด้วยเหตุผลนี้แฮนด์บอลจึง เป็นที่นิยมเล่นกัน indoors หรือโรงยิมเนเซียมแทน

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นว่ากีฬาแฮนด์บอลเป็นกีฬาของโลกอย่างหนึ่งเพราะการแข่งขัน กีฬาสำคัญระหว่างชาติก็มีการแข่งแฮนด์บอลด้วย เช่น กีฬาเอเชียนเกมส์ ที่ประเทศอินเดีย เมื่อปี พ.ศ. 2525 ก็ได้มีการแข่งขันแฮนด์บอล หลังจากบรรจุไว้ในกีฬาโอลิมปิก เมื่อปี พ.ศ. 2479 แล้ว และในปี พ.ศ. 2516 ได้บรรจุในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกที่นครมิวนิค ประเทศเยอรมัน ตะวันตกด้วย

ประวัติกีฬาแฮนด์บอลในประเทศไทย

กีฬาแฮนด์บอลได้นำเข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2482 โดยอาจารย์ กอง วิสุทธารมย์ อดีตอธิบดีกรมพลศึกษา ในสมัยนั้นแฮนด์บอลยังนิยมการเล่นแบบ 11 คนอยู่ แต่คนไทยเราไม่ค่อยจะนิยมเล่นกีฬาประเภทนี้กันเลยยกไป ซึ่งอาจเป็นเพราะประเทศไทยสามารถเล่นฟุตบอลได้ตลอดฤดูกาล กีฬาแฮนด์บอลจึงไม่เป็นที่นิยมเล่นดังกล่าว ต่อมาในปี พ.ศ. 2500 อาจารย์ธนิต คงมนต์ ได้ไปดูงานด้านพลศึกษาในประเทศเดนมาร์ก และสวีเดน ได้นำกีฬาแฮนด์บอลนี้มาเผยแพร่อีกครั้งหนึ่ง โดยเริ่มบรรจุเข้าสอนในโรงเรียนฝึกหัดครูพลานามัย และวิทยาลัยพลศึกษาก่อนที่อื่นเพื่อเป็นการทดลอง และต่อมาก็ได้เผยแพร่ไปตามโรงเรียนต่าง ๆ บ้าง แต่ก็ยังไม่กว้างขวางนัก ปัจจุบันวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศได้บรรจุวิชาแฮนด์บอลไว้ในหลักสูตรตลอดจนหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายของกระทรวง ศึกษาธิการ พ.ศ. 2518 ได้กำหนดเป็นวิชาบังคับ จึงนับได้ว่ากีฬาแฮนด์บอลเป็นที่รู้จักและนิยมกันอย่างกว้างขวางในหมู่นักเรียน และประชาชนคนไทยมากยิ่งขึ้น แฮนด์บอลได้บรรจุเข้าแข่งขันในกีฬาของวิทยาลัยพลศึกษาทั่วประเทศที่กรมพลศึกษาเป็นเจ้าภาพ เมื่อ พ.ศ. 2524 โดยการใช้กติกาการแข่งขันสากลฝ่ายละ 7 คน ปัจจุบัน นายปรีดา รอดโพธิ์ทอง อธิบดีกรมพลศึกษา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กีฬาแฮนด์บอลเป็นกีฬาที่มีความเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ และสภาพของคนไทย จึงได้ส่งเสริมและให้มีการฟื้นฟูกีฬาประเภทนี้ขึ้นอีกครั้งหนึ่ง โดยให้กองกีฬากรมพลศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งจัดให้มีการอบรมผู้ฝึกสอน อบรมผู้ตัดสิน พร้อมทั้งจัดให้มีการแข่งขันกีฬาแฮนด์บอลในกีฬากรมพลศึกษาเป็นประจำทุกปี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

สติทเชอร์ (Stitcher. 1989: 108) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ผลของการกำหนดในการเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขันกีฬา จุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อกำหนดวัตถุประสงค์ว่าจะมีผลต่อการเล่นกีฬาในสภาพแวดล้อมแบบเป็นจริง แบบธรรมชาติ และแบบแข่งขันหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยสมาชิก ลาครอส จำนวน 24 คน ของสมาคมกีฬาอุดมศึกษา (NCAA) ระดับถ้วย ค ที่กำหนดให้เป็นกลุ่มวัตถุประสงค์ และกลุ่มที่ต้องกระทำให้ดีที่สุด หลังจากนั้นประเมินผลการเล่นของกลุ่มตลอดฤดูกาลแข่งขัน จำนวน 16 ครั้ง เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามในช่วงฤดูกาลก่อนการแข่งขัน ช่วงระหว่างแข่งขัน และช่วงหลังแข่งขัน ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มกำหนดเป้าประสงค์และกลุ่มที่ต้องกระทำให้ดีที่สุด มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

โช (Cho. 1990: 1070) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักกีฬาทิมาชาติเกาหลี และโค้ชมีผลต่อการเตรียมตัวนักกีฬาโดยใช้แบบทดสอบวัดทัศนคตินักกีฬา ของแสดมปีที่ใช้วัดทัศนคติ การศึกษาครั้งนี้เป็นนักกีฬาทิมาชาติเกาหลี จำนวน 313 คน โค้ช 35 คน ซึ่งโค้ช 19 คน เป็นโค้ช

ประเภททีม และอยู่ระหว่างการเตรียมตัวสำหรับการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ที่กรุงปักกิ่ง เก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 16 – 29 มีนาคม 2533 การเก็บตัวฝึกซ้อม ผลการศึกษา พบว่า

1. นักกีฬาและโค้ชมีทัศนคติเห็นด้วย และให้การสนับสนุนในการเก็บตัวฝึกซ้อมในศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาก่อนการแข่งขัน
2. นักกีฬาและโค้ชมีทัศนคติเห็นด้วยให้การสนับสนุนในการเตรียมตัวด้านการรู้ด้วยตนเอง และการพัฒนาทางบุคลิกภาพ สภาวะสิ่งแวดล้อมและความเป็นอยู่โดยทั่วไป รวมทั้งในด้าน ทัว ๆ ไป
3. นักกีฬาในกีฬาประเภทที่ไม่มีการปะทะและกีฬาประเภททีมมีความเห็นด้วยอย่างมากในการเตรียมทีมเข้าแข่งขัน มากกว่านักกีฬาที่ต้องมีการปะทะ และนักกีฬาประเภทบุคคล
4. นักกีฬาหญิงที่มีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการเตรียมทีมมากกว่านักกีฬาชาย
4. นักกีฬาที่มีโอกาไปแข่งขันในที่ต่าง ๆ ทั่วโลกที่มีทัศนคติเห็นด้วยและให้การสนับสนุนในการฝึกซ้อมมากกว่านักกีฬาที่ ๆ ไม่เคยไปแข่งขันที่ต่าง ๆ ทั่วโลก
5. โค้ชมีทัศนคติเห็นด้วยเป็นอย่างมากในการเตรียมทีมเข้าแข่งขันมากกว่านักกีฬา

เคียติง (Keating. 1993: 1082) ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบการเตรียมตัวในการแข่งขัน ออกกีร์ระดับอาชีพเพื่อต้องการศึกษาผลของการเล่นออกกีร์ในระดับอาชีพที่ติดตามก่อนการแข่งขันต่าง ๆ หลังจากการแข่งขันในแต่ละรอบผลการแข่งขันเปรียบเทียบกัน 5 รายการ คือ การมาถึงสนามแข่งขันและพิธีการต่าง ๆ ของทีม ศึกษาความก้าวหน้าของแต่ละคน นำไปสู่สภาวะอื่น ๆ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความพร้อมของร่างกาย ความพร้อมของความรู้สึก และการเตรียมความพร้อมทางด้านจิตใจ ผลการศึกษาออกมาสนับสนุนข้อมูลด้านพิธีการต่าง ๆ ของทีม ลักษณะประจำตัว และจุดมุ่งหมายที่จะนำไปสู่การเตรียมตัวของนักกีฬาลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ แสดงถึงความเที่ยงตรงทางด้านเทคนิค ด้านสรีรวิทยาการออกกำลังกาย ด้านจิตวิทยาการกีฬา ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาอาชีพจะต้องมีโครงสร้างและลักษณะประจำตัวที่เป็นส่วนรวมมากกว่านักกีฬาธรรมดา ซึ่งจะเป็นลักษณะนิสัยติดตัวระยะยาวในการแข่งขันต่าง ๆ ด้วย

โคซับ (Kozub. 1994: 1029) สำนวความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ช ความสามัคคีของทีม และลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลจากทีมของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษา เก็บข้อมูลด้านพฤติกรรมของโค้ช จากการให้คะแนนของ ชาราตอรี ด้านความสามารถของทีมจากแบบสอบถามสิ่งแวดล้อมของกลุ่มนักกีฬาและพฤติกรรมการเป็นผู้นำของผู้เล่น สังเกตจากการรวมทีมของผู้เล่น ของนักกีฬา ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากระดับการให้คะแนนของลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา ความสามัคคีของทีม ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมของโค้ชจะเป็นส่วนร่วมในการยอมรับของความสามัคคีของทีมและลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา ความสามัคคีของทีมมีส่วนในความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ช และลักษณะการเป็นผู้นำของนักกีฬา

งานวิจัยในประเทศ

ประเสริฐ เรื่องตระกูล (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมนักกีฬา เพื่อเข้าแข่งขันกีฬานักเรียนประถมศึกษา จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการฝึกซ้อมของ นักกีฬา โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหาร โรงเรียน และผู้ฝึกสอนกีฬาโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร ได้มาโดยวิธีการสุ่ม ตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ได้กลุ่มตัวอย่างจากผู้บริหารจำนวน 208 คน และผู้ฝึกสอนกีฬา จำนวน 208 คน รวมกลุ่มตัวอย่างจำนวน 416 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นหลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ว เหลือจำนวน 384 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 92 และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการวางแผน โดยส่วนใหญ่ทุกโรงเรียนมีสภาพการวางแผนการฝึกซ้อมนักกีฬาอยู่ในระดับมากโดยของที่อยู่ในระดับมากที่สุด คือการมีส่วนร่วมในการคัดเลือกตัวนักกีฬา (34.19 %) รองลงมาคือ การตั้งจุดมุ่งหมายในการคัดเลือกนักกีฬา (45.04 %) นักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกตรงตามจุดมุ่งหมาย (43.96 %) การวางแผนการคัดเลือกอย่างมีระบบ (38.79 %) การกำหนดระยะเวลาการฝึกซ้อมจัดทำแผนไว้ล่วงหน้า (37.35 %) การวางแผนการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง (31.60 %) และการจัดทำโครงการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง (31.03 %) จากดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้เกิดมีปัญหายอยู่ในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่

2. ด้านโปรแกรมการฝึก การกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกซ้อมในระยะสั้น และระยะยาว มีสภาพอยู่ในระดับมาก (36.49 %) การเขียนโปรแกรมการฝึกซ้อมไว้อย่างชัดเจน โปรแกรมฝึกซ้อมตรงตามความต้องการในการฝึกกีฬามีสภาพอยู่ในระดับมาก (41.09 %) การฝึกซ้อมเทคนิคและทักษะกีฬามีสภาพอยู่ในระดับมาก (36.20 %) โปรแกรมเน้นหนักการเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดด้านร่างกายและจิตใจอยู่ในระดับมาก (32.18 %) การให้ความรู้เรื่องป้องกันการบาดเจ็บและการรักษาการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและการแข่งขันอยู่ในระดับมาก (36.49 %) จึงทำให้เกิดปัญหาในระดับน้อย

3. ด้านงบประมาณ ทุกข้อที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณมีสภาพอยู่ที่ในระดับน้อย จึงทำให้เกิดปัญหายอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การจัดสรรงบประมาณในการฝึกซ้อม ตลอดจนระยะเวลาการฝึกซ้อม 23.31 % บุคลากรดูแลงบประมาณและอำนวยความสะดวกในการเบิกจ่าย (31.03 %) ความสะดวกในการเบิกจ่ายงบประมาณการฝึกซ้อม (30.17 %) การจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้ออุปกรณ์การฝึกซ้อม (30.74 %) สามารถจัดซื้ออุปกรณ์การฝึกซ้อมที่ได้มาตรฐาน (33.62 %) งบประมาณค่าอาหารและเครื่องดื่ม (30.45 %) งบประมาณค่าพาหนะ (32.18 %) งบประมาณการดูแลรักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วยหรือประสบอุบัติเหตุ (38.18 %) และงบประมาณด้านอุปกรณ์เสริมสมรรถภาพ (29.88 %) งบประมาณสนับสนุนจากบุคคลจากหน่วยงานภายนอก (32.18 %)

4. ด้านการประเมินผล การทดสอบสมรรถภาพเพื่อพัฒนาการของนักกีฬาอยู่ในระดับมาก (34.77 %) มีการนำเสนอผลการทดสอบมาปรับปรุง แก้ไข โปรแกรมการฝึกซ้อมอยู่ในระดับ

มาก (33.04 %) การทดสอบก่อนการฝึกซ้อมอยู่ในระดับมาก (27.58 %) และการทดสอบระหว่างการฝึกซ้อมอยู่ในระดับมาก (35.63 %) ดังนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นจึงอยู่ในระดับน้อย

ส่วนข้อที่มีสภาพอยู่ในระดับน้อย คือ การทดสอบทักษะส่วนบุคคลตามประเภทกีฬาหรือเฉพาะตำแหน่ง (32.47 %) และการทดสอบหลังการฝึกซ้อม (35.63 %) จึงมีปัญหายุ่งยากอยู่ในระดับมาก

สรุปปัญหาส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นล้วนเกิดจากความไม่แน่นอนของกรุงเทพมหานครในการจัดการแข่งขันและการจัดสรร รวมทั้งการเบิกจ่ายงบประมาณ

บุญเลิศ เอียวเจริญ (2543: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27 มีความมุ่งหมายเพื่อต้องการทราบสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27 ของสถาบันการศึกษาภาครัฐและเอกชน โดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน นักกีฬา จำนวนทั้งสิ้น 870 คน ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม จำนวน 145 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 145 คน นักกีฬา จำนวน 580 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของสถาบันการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนเกี่ยวกับปัญหาการคัดเลือกตัวนักกีฬาส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด สำหรับระดับปานกลาง ได้แก่ การทดสอบทักษะ สมรรถภาพทางกาย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของสถาบันการศึกษา ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการคัดเลือกตัวนักกีฬา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
3. สภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาของสถาบันการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เกี่ยวกับปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกสอน ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
4. สภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาของสถาบันการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เกี่ยวกับปัญหาด้านการฝึกซ้อม ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
5. สภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาของสถาบันการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เกี่ยวกับปัญหาด้านโภชนาการ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
6. สภาพและปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬาของสถาบันการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬา เกี่ยวกับปัญหาด้านสวัสดิการ ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเตรียมวอลเลย์บอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อทราบปัญหาด้านต่าง ๆ ในการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลชายของสถาบันอุดมศึกษา ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ณ มหาวิทยาลัยพัฒนา จังหวัดสุพรรณบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้จัดการทีม จำนวน 12 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 12 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน 12 คน รวม 36 คน และนักกีฬา 144 คน รวมทั้งสิ้น 180 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัญหาด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ที่พบมากคือ ระยะเวลาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ที่พบมากคือ อุปกรณ์การเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายและความสะดวกในการใช้สนามฝึกซ้อม
3. ปัญหาด้านการฝึกซ้อม ที่พบมากคือ การทดสอบความพร้อมของทีมโดยการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่าง ๆ
4. ปัญหาด้านงบประมาณ ที่พบมากคือ งบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์ในการฝึกซ้อม
5. ปัญหาด้านสวัสดิการ ที่พบมากคือ การจัดสอนเสริมด้านการศึกษาให้กับนักกีฬา

วิวัฒน์ บุญจับ (2546: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 และเพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐและเอกชน ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 1,000 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2544 ผลการวิจัย พบว่าสถาบัน อุดมศึกษาภาครัฐและเอกชนมีสภาพความพร้อมของการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม ด้านโภชนาการ ด้านสวัสดิการ และด้านงบประมาณอยู่ในระดับมาก ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาภาครัฐอยู่ในระดับน้อยที่สุดทุกด้าน ส่วนภาคเอกชนอยู่ในระดับน้อยที่สุด คือ ด้านการคัดเลือกนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านสวัสดิการ ด้านงบประมาณ และอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านการฝึกซ้อม ด้านโภชนาการ ผลการเปรียบเทียบพบว่าสภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาภาครัฐและเอกชนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศิริวุฒิ ทิพย์ไกรสร (2546: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพปัญหาในการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30 มี 4 ด้าน คือ ด้านการคัดเลือกนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม ด้านงบประมาณ และสวัสดิการ กลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรประกอบด้วย ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 30 คน และนักกีฬา จำนวน 290 คน รวมทั้งสิ้น 320 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง

(Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วจากนั้นดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าเฉลี่ยร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความคิดเห็นว่าสภาพการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง ในส่วนปัญหา การเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับน้อยส่วนด้านสถานที่และอุปกรณ์ ในการฝึกซ้อม ด้านการฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

เกียรติศักดิ์ สิทธิ (2547: บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการเตรียมทีม วอลเลย์บอลชายเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 29” มีจุดมุ่งหมายเพื่อทราบสภาพและปัญหาการเตรียมทีมวอลเลย์บอลชาย ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวินิจฉัยพลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 29 ณ วินิจฉัยพลศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้บริหาร จำนวน 17 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 15 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 12 คน และนักกีฬา จำนวน 180 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 224 คน โดยการใช้แบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัย พบว่า

1. ผู้บริหาร ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีความเห็นว่าสภาพการเตรียมทีมด้านความมุ่งหมาย ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม อยู่ในระดับปานกลาง และมีปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอนและด้านนักกีฬา โดยรวมมีปัญหามีอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านความมุ่งหมาย และด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักกีฬา มีความเห็นว่า สภาพการเตรียมทีม ด้านความมุ่งหมายและด้านนักกีฬา โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา และด้านโปรแกรมการฝึกซ้อมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านผู้ฝึกสอนอยู่ในระดับมากที่สุด และปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านนักกีฬา โดยรวมมีปัญหามีอยู่ในระดับน้อย ส่วนปัญหาการเตรียมทีมด้านโปรแกรมการฝึกซ้อมและด้านความมุ่งหมายมีปัญหามีอยู่ในระดับปานกลาง

ชยันต์ โภคผล (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาธานราชินิเวศน์ “กุนาธานคัพ” ครั้งที่ 22 มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกุนาธานราชินิเวศน์ “กุนาธานคัพ” ครั้งที่ 22 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอนและนักกีฬา จำนวน 340 คน เป็นผู้จัดการทีม 16 คน ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน 64 คน และนักกีฬา 260 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามสภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอล

ซึ่งถ้วยพระราชทานภูพานราชนิเวศน์ “ภูพานคัพ” ครั้งที่ 22 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .97 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานภูพานราชนิเวศน์ “ภูพานคัพ” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 65.00, 53.75, 53.12 และ 50.63 ตามลำดับ ส่วนด้านคัดเลือกนักกีฬาและด้านปัจจัยอื่น ๆ โดยรวมส่วนใหญ่ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 61.87 และ 66.25 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 30.62, 34.38, 32.50 และ 27.50 ตามลำดับ ด้านการคัดเลือกนักกีฬา มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 33.75 และด้านปัจจัยอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 45.62

2. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานภูพานราชนิเวศน์ “ภูพานคัพ” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอนด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยส่วนใหญ่มีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 74.69, 71.88, 76.25 และ 77.97 ตามลำดับ ส่วนด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านปัจจัยอื่น ๆ ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 73.44 และ 51.88 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเป้าหมาย ด้านบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม และด้านนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.19, 30.00 และ 28.59 ตามลำดับ ด้านการคัดเลือกนักกีฬาและด้านผู้ฝึกสอนมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.28 และ 27.81 ตามลำดับ และด้านปัจจัยอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 24.85

3. สภาพการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานภูพานราชนิเวศน์ “ภูพานคัพ” ครั้งที่ 22 ตามความคิดเห็นของนักกีฬา ด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม ด้านผู้ฝึกสอน และด้านนักกีฬา โดยรวมส่วนใหญ่มีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 80.58, 66.46 และ 80.46 ตามลำดับ ส่วนด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านปัจจัยอื่น ๆ มีความไม่เหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 65.04 และ 52.88 ตามลำดับ และส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเป้าหมาย ด้านการบริหารและการจัดดำเนินการฝึกซ้อม และด้านนักกีฬา อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 27.50, 31.61 และ 28.92 ตามลำดับ ด้านการคัดเลือกนักกีฬา และด้านผู้ฝึกสอน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.92 และ 26.65 ตามลำดับ และด้านปัจจัยอื่น ๆ มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 30.54

ภราดร สังกรแก้ว (2547: บทคัดย่อ) สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่นคัดเลือกจังหวัดสุโขทัย เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันคัดเลือกตัวแทนภาค 5 กีฬายาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 20 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่นตัวแทนจังหวัดสุโขทัย เป็นผู้จัดการทีม จำนวน 10 คน ผู้ฝึกสอน 10 คน นักกีฬามวยสากล

สมัครเล่น จำนวน 80 คน รวมทั้งสิ้น 100 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบ สัมภาษณ์และแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านสถานที่ฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีสภาพเหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
2. ด้านผู้ฝึกสอน ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีสภาพไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
3. ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีสภาพไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
4. ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีสภาพไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก
5. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและนักกีฬามวยสากลสมัครเล่น มีสภาพไม่เหมาะสม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

เพชรรัตน์ ยัณรังษี (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมกีฬายกน้ำหนักในการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2546 ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม ยกน้ำหนัก จำนวน 285 คน ประกอบด้วยนักกีฬา จำนวน 235 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 30 คน และผู้จัดการทีม จำนวน 20 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

นักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมยกน้ำหนัก ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าแผนการดำเนินการคัดเลือกนักกีฬามีปัญหามาก และในส่วนผู้ฝึกสอนมีความเห็นว่า ปัญหาการคัดเลือกนักกีฬามีความยุติธรรม การประชุมชี้แจงวิธีการคัดเลือกนักกีฬา และจำนวนนักกีฬาที่เข้าร่วมการคัดเลือก มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม

นักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมยกน้ำหนัก ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า มาตรฐานของสนามฝึกซ้อม แสงสว่างในสนามฝึกซ้อมและสถานที่เก็บอุปกรณ์ในการฝึกซ้อม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

3. ด้านการฝึกซ้อม

นักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมยกน้ำหนัก ส่วนใหญ่เห็นว่าการวางแผนการเตรียมการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องและมีระบบ ระยะเวลาในการฝึกซ้อม ความยากง่ายของทักษะที่ปฏิบัติในการฝึกซ้อมและการนำจิตวิทยามาใช้ในการฝึกซ้อม มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

4. ด้านงบประมาณ

นักกีฬา ผู้ฝึกสอนและผู้จัดการทีมยกน้ำหนัก ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การดำเนินงาน

มีปัญหายุ่งยากในระดับปานกลาง คือ ในการเรื่องของงบประมาณด้านการฝึกซ้อมงบประมาณด้านการแข่งขัน ความคล่องตัวในการเบิกจ่ายงบประมาณ งบประมาณในการคัดเลือกนักกีฬาและงบประมาณในการจัดซื้ออุปกรณ์การฝึกซ้อม

5. ด้านสวัสดิการ

นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า การดำเนินงานมีปัญหายุ่งยากในระดับปานกลาง คือ ชุดกีฬาที่ใช้ในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน การจัดการสอนเสริมด้านการศึกษา ให้กับนักกีฬา การติดตามดูแลรักษาพยาบาล และการให้ความช่วยเหลือที่ได้รับการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม การอำนวยความสะดวกพาหนะในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน เบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมและแข่งขัน การให้รางวัลแก่นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอนที่สร้างชื่อเสียงให้กับชมรม หน่วยงาน หรือจังหวัด และตารางการฝึกซ้อมเป็นอุปสรรคต่อการเรียน

กมล ตันกิมหงษ์ (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อแข่งขันในกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 22 มีจุดมุ่งหมายในการวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อแข่งขันในกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 22 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาตะกร้อชายตัวแทนทีมชาติไทย จำนวน 14 คน ซึ่งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 22 ณ ประเทศเวียดนาม การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้วิธีการสังเกต การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างและการเขียนบันทึก ผู้วิจัยสังเกตการฝึกซ้อมของทีมตะกร้อทุกครั้ง เป็นเวลา 3 เดือน ก่อนการแข่งขัน และทำการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างได้ทำการเขียนบันทึกเกี่ยวกับปัญหาในการเตรียมทีมเพื่อการแข่งขัน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การเปรียบเทียบความคงที่ของข้อมูล (Constant Comparison) และทดสอบความเชื่อถือได้ของข้อมูลโดยวิธีการตรวจสอบจากกลุ่มตัวอย่าง (Member Checks) ผลการศึกษาพบปัญหา 6 ด้านด้วยกัน คือ ชุดฝึกซ้อมไม่เพียงพอ เบี้ยเลี้ยงออกช้า สนามฝึกซ้อมไม่เหมาะสม ที่พักนักกีฬาไม่เหมาะสม ขาดยานพาหนะ และแพทย์ประจำทีมไม่เพียงพอ

ประจักษ์ ทองแจ่ม (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลหญิง เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬาในสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและเอกชน ที่ส่งทีมวอลเลย์บอลหญิงเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33 ณ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา จังหวัดนครปฐม ได้แก่ ทีมที่เข้ารอบมหกรรม ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 44 คน และนักกีฬาจำนวน 132 คน รวมทั้งสิ้น 176 คน ทีมที่ตกรอบคัดเลือกในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 30 คน และนักกีฬา จำนวน 100 คน รวมทั้งสิ้น 130 คน รวมทั้งสิ้น 306 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .96 วิเคราะห์ข้อมูลโดย การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

เตรียมทีม ไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 79.44 และระดับปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 65.32

5. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 59.58 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 48.43 แต่นักกีฬาคิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 68.32 และ ระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.27

ทีมที่เข้ารอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 65.35 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 48.95 แต่ทีมที่ตกรอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม ไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 67.39 และระดับปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 50.87

6. ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก

ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 51.71 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 32.08 แต่นักกีฬาคิดว่ามีสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 52.11 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 36.53

ทีมที่เข้ารอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 75.78 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 53.08 แต่ทีมที่ตกรอบ คิดว่าสภาพการเตรียมทีม ไม่มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 79.68 และระดับปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 56.53

ขวัญยืน ร่มสุขการ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน ครั้งที่ 28 พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดแพร่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ระหว่างวันที่ 6 - 10 ตุลาคม พ.ศ. 2549 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้จัดการทีม จำนวน 5 คน ผู้ฝึกสอนหรือผู้ช่วย ผู้ฝึกสอน จำนวน 20 คน นักกีฬามวยไทยสมัครเล่น จำนวน 65 คน และผู้มีส่วนร่วมในการแข่งขันมวยไทยสมัครเล่น จำนวน 4 คน รวม 94 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถาม วิเคราะห์หาค่าสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า

1) ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน โดยรวม มีปัญหาในการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่นอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาการเตรียมทีมในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม

และด้านสถานที่ฝึกซ้อม ส่วนปัญหาการเตรียมทีมในระดับปานกลาง คือ ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม และด้านงบประมาณและสวัสดิการ

2) ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

2.1) ด้านสถานที่ฝึกซ้อม มีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของที่พักอาศัยสำหรับการเก็บตัวฝึกซ้อม ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งกายสำหรับการฝึกซ้อมในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.2) ด้านผู้ฝึกสอน มีปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบดูแลเอาใจใส่นักกีฬา ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนผู้ฝึกสอน และผู้ฝึกสอนมีความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.3) ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บอุปกรณ์ภายหลังการฝึกซ้อมในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับมาตรฐานของเวทีฝึกซ้อม ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.4) ด้านการเก็บตัวฝึกซ้อม มีปัญหาเกี่ยวกับการจัดระเบียบวินัยในการเก็บตัวฝึกซ้อม ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอด้านอาหารเสริม ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

2.5) ด้านงบประมาณและสวัสดิการ มีปัญหาเกี่ยวกับความโปร่งใส ยุติธรรมเรื่องค่าตอบแทนแก่นักกีฬา ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด และมีปัญหาเกี่ยวกับเบี้ยเลี้ยงระหว่างการฝึกซ้อม ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

อารยะ โตศิริ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาสอลฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดการทีมจำนวน 22 คน ผู้ฝึกสอน 35 คน และนักกีฬาซอลฟุตบอล จำนวน 377 คน โดยการใช้แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น .94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมซอลฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ตามความคิดเห็นของ ทีมที่ไม่ผ่านรอบแรก สภาพการเตรียมทีมโดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านสวัสดิการ และด้านวันและเวลาในการฝึกซ้อม อยู่ในระดับปานกลาง และด้านผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน อยู่ในระดับมาก

2. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมซอลฟุตบอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34 ตามความคิดเห็นของ ทีมที่ไม่ผ่านรอบชิงชนะเลิศ สภาพการเตรียมทีมโดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา อยู่ในระดับปาน

กลาง ด้านผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอน ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านสวัสดิการ และด้านวันและเวลาในการฝึกซ้อม อยู่ในระดับมาก

3. สภาพและปัญหาการเตรียมทีมซอฟต์แวร์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 34 ตามความคิดเห็นของ ทีมที่เข้ารอบชิงชนะเลิศ สภาพการเตรียมทีม โดยรวมมีความเหมาะสม และมีปัญหาการเตรียมทีม ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอน ด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านสวัสดิการ และด้านวันและเวลาในการฝึกซ้อม อยู่ในระดับปานกลาง

พัชรภรณ์ เกตุพันธุ์ (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาไทยเพื่อการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24 กลุ่มตัวอย่างเป็น นักกีฬาประเภทบุคคล และนักกีฬาประเภททีม จำนวน 1,138 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) ผลการศึกษาพบว่า

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

นักกีฬาประเภทบุคคล คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 86.58 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.14 นักกีฬาประเภททีม คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 80.65 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.37

2. ด้านงบประมาณ และสวัสดิการ

นักกีฬาประเภทบุคคล คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 77.25 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.21 นักกีฬาประเภททีม คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 61.36 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับมาก คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.55

3. ด้านสถานที่พักหรือที่เก็บตัว

นักกีฬาประเภทบุคคล คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 88.86 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.98 นักกีฬาประเภททีม คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 81.64 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.25

4. ด้านการฝึกซ้อม

นักกีฬาประเภทบุคคล คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 88.86 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.98 นักกีฬาประเภททีม คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 90.97 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.25

5. ด้านสถานที่ฝึกซ้อม

นักกีฬาประเภทบุคคล คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.96 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.97 นักกีฬาประเภททีม คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 85.09 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.21

6. ด้านอุปกรณ์การฝึกซ้อม และแข่งขัน

นักกีฬาประเภทบุคคล คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 94.77 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.00 นักกีฬาประเภททีม คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 89.89 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.20

7. ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา

นักกีฬาประเภทบุคคล คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.98 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 1.98 นักกีฬาประเภททีม คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 91.93 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.17

8. ด้านการเรียนรู้ การทำงาน และสโมสร หรือหน่วยงานต้นสังกัด

นักกีฬาประเภทบุคคล คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 92.26 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.00 นักกีฬาประเภททีม คิดว่าสภาพการเตรียมทีม มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 78.96 และระดับปัญหาการเตรียมทีม อยู่ในระดับน้อย คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.34

9. การเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาไทยเพื่อการแข่งขันกีฬาชีเกมส์ ครั้งที่ 24

นักกีฬาประเภทบุคคล และนักกีฬาประเภททีม โดยรวม และรายได้ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พีริชณ์ สมุทรโชติช่วง (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬากอล์ฟเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ในสถาบันอุดมศึกษา ภาครัฐและเอกชน ที่ส่งทีมกอล์ฟเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35 ได้แก่ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอนและผู้ช่วยผู้ และนักกีฬา จำนวน 100 คน ได้จากการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นวิเคราะห์ข้อมูลโดย การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการศึกษาพบว่า

1. ด้านผู้ฝึกสอน โดยรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 84.55 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 5.45 และระดับปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา โดยรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 79.55 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 20.45 และระดับปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับปานกลาง
3. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม โดยรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 22.45 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 77.55 และระดับปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับน้อยที่สุด
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ โดยรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 61.33 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 38.67 และระดับปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับปานกลาง
5. ด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก โดยรวมมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 66.42 ไม่เหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 33.58 และระดับปัญหาการเตรียมทีมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สมพงศ์ แก้วเวหา (2551: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 จำนวน 325 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้สถิติที่ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ด้านงบประมาณและสวัสดิการ และด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก มีความเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 99.23, 95.31, 94.88, 95.08, 93.61 และ 93.92 ตามลำดับ
2. ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ด้านนักกีฬา ด้านผู้ฝึกสอน ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม ด้านงบประมาณและสวัสดิการ และด้านสถานที่ที่ใช้ในการฝึกซ้อมและอำนวยความสะดวก มีปัญหาอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90, 2.10, 2.10, 2.08, 2.16 และ 2.21 ตามลำดับ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95, 1.08, 0.99, 0.97, 1.01, 1.01 ตามลำดับ
3. เปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24 ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา พบว่ามีปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยพบว่า ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ในแต่ละปีจะมีปัญหาการเตรียมทีมคล้าย ๆ กัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ด้านการจัดโปรแกรมการ

ฝึกซ้อม ด้านงบประมาณ และสวัสดิการ ด้านสถานที่ใช้ในการฝึกซ้อม และอำนวยความสะดวก
เป็นต้น ซึ่งผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาการเตรียมทีมให้ประสบ
ผลสำเร็จและบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ในครั้งต่อไป

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และ นักกีฬาแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 เป็นผู้จัดการทีม จำนวน 22 คน ผู้ฝึกสอน จำนวน 22 คน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 22 คน รวม 66 คน และนักกีฬาจำนวน 384 คน รวมทั้งสิ้น 450 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และ นักกีฬาแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง เครจซี่; และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพณท์. 2548: 128; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan. n.d.) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 196 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 266 คน ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 66 คน และนักกีฬา จำนวน 200 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 100 คน และนักกีฬาสตรี จำนวน 100 คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำนวน 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์ สำหรับผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม เรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้น

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มี 4 ด้าน ได้แก่

1. สภาพด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. สภาพด้านสถานที่และอุปกรณ์
3. สภาพด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
4. สภาพด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ชุดที่ 2 แบบสอบถาม สำหรับนักกีฬา เรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้น

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์
3. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา เอกสาร วารสารและงานวิจัย เพื่อศึกษารายละเอียดของวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางและกำหนดขอบเขต สาระสำคัญที่เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอล
2. ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างเครื่องมือจากตำราและเอกสาร
3. สร้างแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37
4. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาคณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง
5. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน (รายละเอียดในภาคผนวก) ตรวจสอบความเที่ยงตรง
6. ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาแล้ว นำไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ตรวจสอบอีกครั้ง

7. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98

8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามไปเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ด้วยตนเองและนำแบบสอบถามไปแจกด้วยตนเอง ผู้วิจัยรอเก็บแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ได้รับคืน
4. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 และแบบสอบถาม ตอนที่ 3 สภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มาตัดข้อมูลที่ซ้ำซ้อนออก เรียบเรียงภาษาให้ถูกต้อง แต่งความหมายเดิมไว้ มาสรุปเป็นรายด้าน แล้วนำเสนอเป็นความเรียง
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง
4. ทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างนักกีฬาชาย กับนักกีฬาหญิง โดยใช้สถิติ t-test แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย

โดยให้คะแนนตามน้ำหนักความสำคัญจากมากไปน้อยดังนี้

มากที่สุด	ให้ 5 คะแนน	หมายถึง ปัญหามากที่สุด
มาก	ให้ 4 คะแนน	หมายถึง ปัญหามาก
ปานกลาง	ให้ 3 คะแนน	หมายถึง ปัญหาปานกลาง

น้อย ให้ 2 คะแนน หมายถึง ปัญหาน้อย

น้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน หมายถึง ปัญหาน้อยที่สุด

การแปลความหมายค่าเฉลี่ย โดยใช้หลักการแบ่งช่วงการแปลผลตามหลักของการแบ่ง
 อันตรภาพชั้น (Class interval) โดยใช้หลักที่ว่า เอาค่าสูงสุดลบด้วยค่าต่ำสุด แล้วหารด้วยจำนวน
 ช่วงหรือระดับที่ต้องการแปลผล ในการวิจัยนี้ได้แบ่งออกเป็น 5 ระดับ จะเป็นดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์.
 2552: ออนไลน์)

พิสัย = $5 - 1 = 4$ หารด้วย 5 = 0.8 จะได้เกณฑ์ดังนี้

4.21- 5.00 หมายถึง ระดับปัญหามากที่สุด

3.41- 4.20 หมายถึง ระดับปัญหามาก

2.61- 3.40 หมายถึง ระดับปัญหาปานกลาง

1.81- 2.60 หมายถึง ระดับปัญหาน้อย

1.00- 1.80 หมายถึง ระดับปัญหาน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
%	แทน	ร้อยละ
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการตรวจสอบแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามทั้งหมดสรุปได้ดังนี้

1. แบบสัมภาษณ์ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน มีจำนวนทั้งหมด 66 ฉบับ แบ่งเป็น แบบสัมภาษณ์ผู้จัดการทีม จำนวน 22 ราย แบบสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน จำนวน 22 ราย และแบบสัมภาษณ์ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 22 ราย

2. แบบสอบถามนักกีฬาแฮนด์บอล จำนวน 200 ฉบับ เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 200 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

จากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ โดยแยกข้อมูลออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติครั้งที่ 37 โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติครั้งที่ 37 โดยนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับนักกีฬา เกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติครั้งที่ 37 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติครั้งที่ 37 โดยนำมาหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัญหา แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบความเรียง จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม
3. ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตาราง 1 สภาพภาพของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

สภาพภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
ผู้จัดการทีม	22	33.33
ผู้ฝึกสอน	22	33.33
ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน	22	33.33
2. เพศ		
ชาย	47	71.21
หญิง	19	28.78

จากตาราง 1 แสดงว่า สภาพภาพของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน โดยแบ่งออกตามตำแหน่งและเพศ จากทั้งหมด จำนวน 66 คน เป็นผู้จัดการทีม 22 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 เป็นผู้ฝึกสอน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และเป็นผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 เป็นเพศชาย 47 คน คิดเป็นร้อยละ 71.21 เป็นเพศหญิง 19 คน คิดเป็นร้อยละ 28.78

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 โดยนำเสนอในรูปแบบของความเรียง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 สรุปเป็นรายด้านได้ดังนี้

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

สภาพด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา พบว่า ส่วนใหญ่มีความยุติธรรมในการคัดเลือกตัวนักกีฬา โดยจะพิจารณาตามหลักเกณฑ์ มีการประกาศผลการคัดเลือกตัวนักกีฬาอย่างชัดเจน โดยแต่ละทีมจะมีหน่วยงานราชการรับผิดชอบในการคัดเลือกตัวนักกีฬา แต่การคัดเลือกตัวนักกีฬาส่วนใหญ่ไม่มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และทดสอบความสามารถทางด้านทักษะ เนื่องจากมีคนมาสมัครน้อยมาก เพราะเป็นกีฬาที่ไม่ค่อยนิยมเล่นกันมากนัก มีเพียงบางส่วนมีปัญหาในเรื่องของความไม่ยุติธรรมในการคัดเลือกตัวนักกีฬา เนื่องจากทีมส่วนใหญ่จะเลือกเอานักกีฬาเฉพาะของตนเองเท่านั้น และไม่มีการทดสอบสมรรถภาพและทักษะการเล่นกีฬาแฮนด์บอล แต่จะใช้วิธีการสร้างสมรรถภาพระหว่างฝึกซ้อม เนื่องจากนักกีฬามีไม่มากนัก จึงใช้การฝึกซ้อมไปก่อนแล้วค่อยทดสอบสมรรถภาพทางกายภายหลัง และบางจังหวัดไม่มีการประชาสัมพันธ์ รู้ในวงแคบเท่านั้น

2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม

ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อมพบว่า สนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์มีมาตรฐานดี พื้นสนามเป็นพื้นปูน พื้นยาง มีอุปกรณ์ป้องกันการบาดเจ็บ มีห้องน้ำเพียงพอต่อความต้องการ มีบางจังหวัดที่มีปัญหาเรื่องสนามและอุปกรณ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีอุปกรณ์ในการป้องกันการบาดเจ็บ สถานที่ในการฝึกซ้อมมีแสงสว่างไม่เพียงพอ ไม่มีความสะดวกในการใช้สนามฝึกซ้อม เนื่องจากมีบุคคลภายนอกสามารถเข้ามาใช้สนามได้ และบางแห่งเป็นสนามกลางแจ้งจึงมีปัญหาด้านสภาพอากาศ เช่น ฝนตก และแดดแรงจัด อีกทั้งส่วนใหญ่ไม่มีห้องพักสำหรับเก็บตัวในการฝึกซ้อมของนักกีฬา

3. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม

สภาพด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม พบว่า ส่วนใหญ่มีโปรแกรมการฝึกซ้อม มีการกำหนดระยะเวลาในการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ มีการสอนทักษะ เทคนิค และกติกาการเล่น และยังมีเจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องการนัดให้กับนักกีฬา มีบางจังหวัดที่มีปัญหาเรื่องการเดินทางมาฝึกซ้อม นักกีฬามีเวลาว่างไม่ตรงกัน เนื่องจากติดธุระต่างๆ ได้แก่ ติดเรียน การบ้านเยอะ และต้องอ่านหนังสือในช่วงเตรียมสอบ จึงทำให้ไม่สามารถรวมทีมฝึกซ้อมได้อย่างพร้อมเพรียงกัน อีกทั้งไม่มีการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากไม่มีการวางแผนการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง

4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ด้านงบประมาณและสวัสดิการ พบว่า ส่วนใหญ่มีเบี้ยเลี้ยงนักกีฬาอย่างเหมาะสม มีการประกันสุขภาพ และอุบัติเหตุแก่นักกีฬาทุกคน มีการจัดหารางวัลแก่นักกีฬาอย่างเหมาะสม มีบางจังหวัดที่มีปัญหาเรื่องเบี้ยเลี้ยงของนักกีฬาไม่มีความเหมาะสม บางจังหวัดไม่มีเบี้ยเลี้ยงระหว่างฝึกซ้อม มีแต่เบี้ยเลี้ยงระหว่างแข่งขันเท่านั้น ไม่มีการประกันสุขภาพและอุบัติเหตุแก่นักกีฬาตลอดการฝึกซ้อม เนื่องจากเป็นนักกีฬาของมหาวิทยาลัยอยู่แล้วจึงไม่มีประกันจากจังหวัดหรือสมาคมแต่อย่างใด และในการจัดอาหารกลางวันให้นักกีฬาไม่มีความเหมาะสม

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับนักกีฬา เกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
นักกีฬาชาย	100	50.00
นักกีฬาหญิง	100	50.00

จากตาราง 2 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักกีฬาชาย 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 และเป็นนักกีฬาหญิง 100 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00

ตอนที่ 2 แบบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 จำนวน 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม
3. ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ตาราง 3 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37
ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา (n = 200)

รายการปัญหา	ปัญหาการเตรียมทีม		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. การเตรียมการวางแผนในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	3.78	0.93	มาก
2. การประชาสัมพันธ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	3.76	0.79	มาก
3. เกณฑ์การคัดเลือก	3.76	0.91	มาก
4. คณะกรรมการในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	3.76	0.98	มาก
5. การประชุมชี้แจงวิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬา	3.68	0.92	มาก
6. ขั้นตอนการดำเนินการคัดเลือกตัวนักกีฬา	3.82	0.94	มาก
7. การประกาศผลการคัดเลือกนักกีฬา	3.77	0.98	มาก
8. การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา ในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	3.96	0.91	มาก
9. การทดสอบทักษะของนักกีฬา	4.04	0.94	มาก
10. การตัดสินผลการคัดเลือก	3.78	1.01	มาก
รวม	3.81	0.81	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา โดยรวมนักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 (S.D. = 0.81)

ตาราง 4 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37
ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง

รายการปัญหา	ชาย (n=100)			หญิง (n=100)		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. การเตรียมการวางแผนในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	4.05	0.88	มาก	3.51	0.95	มาก
2. การประชาสัมพันธ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	3.94	0.75	มาก	3.58	1.11	มาก
3. เกณฑ์การคัดเลือก	3.87	0.82	มาก	3.64	1.16	มาก
4. คณะกรรมการในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	3.90	0.98	มาก	3.63	0.92	มาก
5. การประชุมชี้แจงวิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬา	3.83	0.90	มาก	3.53	1.03	มาก
6. ขั้นตอนการดำเนินการคัดเลือกตัวนักกีฬา	4.02	0.91	มาก	3.62	1.03	มาก
7. การประกาศผลการคัดเลือกนักกีฬา	4.03	0.84	มาก	3.52	1.15	มาก
8. การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา	4.18	0.74	มาก	3.73	1.20	มาก
9. การทดสอบทักษะของนักกีฬา	4.23	0.87	มากที่สุด	3.84	1.09	มาก
10. การตัดสินผลการคัดเลือก	4.02	0.93	มาก	3.55	1.13	มาก
รวม	4.01	0.73	มาก	3.61	0.83	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา โดยรวมนักกีฬาชายมีปัญหายอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 (S.D. = 0.73) และในเรื่องของการทดสอบทักษะของนักกีฬา มีปัญหายอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 (S.D. = 0.87)

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา โดยรวมนักกีฬาหญิงมีปัญหายอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 (S.D. = 0.83)

ตาราง 5 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37
ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึก (n = 200)

รายการปัญหา	ปัญหาการเตรียมทีม		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. สนามฝึกซ้อมมีเพียงพอ	3.45	1.04	มาก
2. สนามฝึกซ้อมได้มาตรฐาน	3.48	1.09	มาก
3. สนามฝึกซ้อมมีแสงสว่างเพื่อใช้ซ้อมในเวลากลางคืน	3.48	1.20	มาก
4. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีเพียงพอ	3.52	1.07	มาก
5. อุปกรณ์ฝึกซ้อมได้มาตรฐาน	3.59	1.08	มาก
6. ความสะดวกในการใช้สถานที่ฝึกซ้อม	3.47	1.12	มาก
7. มีตู้เก็บเอกสารส่วนตัว	3.74	1.10	มาก
8. มีห้องพักผ่อนและห้องน้ำเพียงพอ	3.81	1.13	มาก
9. การเดินทางไปสนามฝึกซ้อม	3.34	1.18	ปานกลาง
10. ความปลอดภัยของชีวิตในขณะที่ฝึกซ้อม	3.47	1.13	มาก
รวม	3.54	0.96	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึก โดยรวมนักกีฬามี ปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 (S.D. = 0.96) แต่ในเรื่องการเดินทางไปสนามฝึกซ้อม มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 (S.D. = 1.18)

ตาราง 6 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37
ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึก ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง

รายการปัญหา	ชาย (n=100)			หญิง (n=100)		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. สนามฝึกซ้อมมีเพียงพอ	3.39	1.10	ปานกลาง	3.51	0.95	มาก
2. สนามฝึกซ้อมได้มาตรฐาน	3.37	1.07	ปานกลาง	3.58	1.11	มาก
3. สนามฝึกซ้อมมีแสงสว่างเพื่อใช้ซ้อม ในเวลากลางคืน	3.28	1.20	ปานกลาง	3.68	1.16	มาก
4. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีเพียงพอ	3.59	1.20	มาก	3.45	0.92	มาก
5. อุปกรณ์ฝึกซ้อมได้มาตรฐาน	3.78	1.09	มาก	3.40	1.03	ปานกลาง
6. ความสะดวกในการใช้สถานที่ฝึกซ้อม	3.58	1.19	มาก	3.36	1.03	ปานกลาง
7. มีตู้เก็บเอกสารส่วนตัว	3.84	1.08	มาก	3.64	1.11	มาก
8. มีห้องพักผ่อนและห้องน้ำเพียงพอ	4.05	1.00	มาก	3.58	1.20	มาก
9. การเดินทางไปสนามฝึกซ้อม	3.47	1.24	มาก	3.22	1.09	ปานกลาง
10. ความปลอดภัยของชีวิตในขณะที่ฝึกซ้อม	3.61	1.11	มาก	3.33	1.13	ปานกลาง
รวม	3.60	0.96	มาก	3.48	0.96	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึก โดยรวมนักกีฬาชายมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 (S.D. = 0.96)

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึก โดยรวมนักกีฬาหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (S.D. = 0.96)

ตาราง 7 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37
ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม (n = 200)

รายการปัญหา	ปัญหาการเตรียมทีม		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. มีการวางแผนและเตรียมการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องและมีระบบ	3.70	0.95	มาก
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	3.62	1.02	มาก
3. โปรแกรมการฝึกทักษะส่วนบุคคล	3.65	1.01	มาก
4. โปรแกรมการฝึกการเล่นทีม	3.88	0.88	มาก
5. โปรแกรมการเสริมสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา	3.70	0.94	มาก
6. มีโปรแกรมการแข่งขันกับทีมอื่นๆ	3.84	0.94	มาก
7. การให้ความรู้เกี่ยวกับกติกาการแข่งขัน	3.71	0.94	มาก
8. มีโปรแกรมนัดพบเพื่อการผ่อนคลาย	3.80	0.93	มาก
9. การให้ความรู้ด้านการป้องกันการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม	3.71	0.93	มาก
10. การนำจิตวิทยาการกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อม	3.70	0.96	มาก
รวม	3.73	0.83	มาก

จากตาราง 7 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม โดยรวมนักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 (S.D. = 0.83)

ตาราง 8 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37
ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง

รายการปัญหา	ชาย (n=100)			หญิง (n=100)		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. มีการวางแผนและเตรียมการฝึกซ้อม อย่างต่อเนื่องและมีระบบ	3.91	0.98	มาก	3.48	0.92	มาก
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม	3.85	1.00	มาก	3.38	0.97	ปานกลาง
3. โปรแกรมการฝึกทักษะส่วนบุคคล	3.71	1.09	มาก	3.59	0.97	มาก
4. โปรแกรมการฝึกการเล่นทีม	4.04	0.80	มาก	3.72	1.13	มาก
5. โปรแกรมการเสริมสร้างและทดสอบ สมรรถภาพทางกายของนักกีฬา	3.81	0.87	มาก	3.60	1.21	มาก
6. มีโปรแกรมการแข่งขันกับทีมอื่นๆ	3.86	1.01	มาก	3.82	1.06	มาก
7. การให้ความรู้เกี่ยวกับกติกาการแข่งขัน	3.75	0.98	มาก	3.68	1.07	มาก
8. มีโปรแกรมนัดพบเพื่อการผ่อนคลาย	3.91	0.95	มาก	3.69	0.98	มาก
9. การให้ความรู้ด้านการป้องกันการบาดเจ็บ จากการฝึกซ้อม	3.73	1.00	มาก	3.70	0.69	มาก
10. การนำจิตวิทยาการกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อม	3.74	1.09	มาก	3.66	1.01	มาก
รวม	3.83	0.85	มาก	3.63	0.79	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม โดยรวมนักกีฬาชายมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 (S.D. = 0.85)

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม โดยรวมนักกีฬาหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 (S.D. = 0.79)

ตาราง 9 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37
ด้านงบประมาณและสวัสดิการ (n = 200)

รายการปัญหา	ปัญหาการเตรียมทีม		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. งบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด	3.73	0.94	มาก
2. เบี้ยเลี้ยงระหว่างการฝึกซ้อม	3.73	0.92	มาก
3. เบี้ยเลี้ยงระหว่างการแข่งขัน	3.88	0.95	มาก
4. สวัสดิการด้านอาหารและเครื่องดื่มในการฝึกซ้อม	3.77	1.05	มาก
5. มีรถมารับ - ส่ง ไปสนามฝึกซ้อม	3.42	1.17	มาก
6. มีสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลในระหว่างการฝึกซ้อม	3.54	1.04	มาก
7. มีการประกันสุขภาพและอุบัติเหตุ	3.31	1.09	ปานกลาง
8. มีสวัสดิการด้านชุดกีฬาในการแข่งขัน	3.74	0.98	มาก
9. มีผู้ดูแลและงบประมาณอย่างชัดเจน	3.66	1.00	มาก
10. เงินรางวัลที่ให้กับนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียง	3.78	1.02	มาก
รวม	3.66	0.87	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ โดยรวมนักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 (S.D. = 0.87)

ตาราง 10 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37
ด้านงบประมาณและสวัสดิการ ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง

รายการปัญหา	ชาย			หญิง		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. งบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด	3.82	0.94	มาก	3.65	0.92	มาก
2. เบี้ยเลี้ยงระหว่างการฝึกซ้อม	3.70	0.87	มาก	3.75	0.97	มาก
3. เบี้ยเลี้ยงระหว่างการแข่งขัน	3.88	0.92	มาก	3.87	0.97	มาก
4. สวัสดิการด้านอาหารและเครื่องดื่ม ในการฝึกซ้อม	3.94	0.91	มาก	3.60	1.13	มาก
5. มีรถมารับ - ส่ง ไปสนามฝึกซ้อม	3.38	1.12	มาก	3.46	1.21	มาก
6. มีสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลในระหว่าง การฝึกซ้อม	3.60	1.00	มาก	3.48	1.06	มาก
7. มีการประกันสุขภาพและอุบัติเหตุ	3.51	1.07	มาก	3.10	1.07	ปานกลาง
8. มีสวัสดิการด้านชุดกีฬาในการแข่งขัน	3.89	0.96	มาก	3.60	0.98	มาก
9. มีผู้ดูแลและงบประมาณอย่างชัดเจน	3.80	1.01	มาก	3.52	0.96	มาก
10. เงินรางวัลที่ให้กับนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียง	3.97	0.98	มาก	3.59	1.01	มาก
รวม	3.75	0.82	มาก	3.56	0.91	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ โดยรวม นักกีฬาชายมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 (S.D. = 0.82)

ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ โดยรวมนักกีฬาหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 (S.D. = 0.91)

ตาราง 11 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 (n = 200)

รายการปัญหา	ปัญหาการเตรียมทีม		
	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา	3.81	0.89	มาก
2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึก	3.54	0.96	มาก
3. ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม	3.73	0.83	มาก
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ	3.66	0.87	มาก
รวม	3.68	0.80	มาก

จากตาราง 11 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 โดยรวมนักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 (S.D. = 0.80)

ตาราง 12 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง

ปัญหาการเตรียมทีม	เพศ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	p
1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา	ชาย	100	4.01	0.73	3.53*	.001
	หญิง	100	3.61	0.84		
2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึก	ชาย	100	3.60	0.96	0.89	.373
	หญิง	100	3.48	0.96		
3. ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม	ชาย	100	3.83	0.85	1.71	.090
	หญิง	100	3.63	0.80		
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ	ชาย	100	3.75	0.82	1.52	.130
	หญิง	100	3.56	0.91		
รวม	ชาย	100	3.80	0.77	1.99	.058
	หญิง	100	3.57	0.82		

* นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 12 แสดงว่า นักกีฬาชาย มีค่าเฉลี่ยปัญหาการเตรียมทีม เท่ากับ 3.80 (S.D. = 0.77) และนักกีฬาหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 (S.D. = 0.82) เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้ว พบว่า นักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง มีปัญหาการเตรียมทีมกีฬาแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาการเตรียมทีมด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ
จากการรวบรวมความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ของนักกีฬา เกี่ยวกับสภาพและ
ปัญหาการเตรียมทีมแอธเลติกเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 สรุปได้ดังนี้

ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

1. ควรให้ผู้ฝึกสอนเป็นผู้คัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ควรมีการเตรียมการและวางแผนในระยะเวลาที่เหมาะสม
3. ควรมีพิจารณาในการคัดเลือกตัว

ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม

1. ควรปรับปรุงพื้นสนามให้เป็นพื้นยาง
2. ควรดูแลเรื่องความปลอดภัยแก่นักกีฬา โดยการหาอุปกรณ์ป้องกัน

ด้านการฝึกซ้อม

1. ควรหารายการแข่งขันอื่นๆ เพื่อเป็นการทดสอบทีม
2. ควรทำหนังสือขอตัวในการฝึกซ้อมในช่วงเวลาเรียน
3. ควรวางแผนการฝึกซ้อมในการสร้างความแข็งแรงเพื่อให้มีความพร้อมเมื่อถึงเวลาแข่งขัน

ด้านงบประมาณ

1. ควรมีเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมให้มากกว่านี้
2. ควรหาผู้สนับสนุนเพิ่มเติม
3. ควรมีการให้เงินหรือของรางวัลในกรณีที่ทำการแข่งขันแล้วได้รับเหรียญรางวัลให้เหมาะสม

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

สมมุติฐานการวิจัย

ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ของนักกีฬาชายกับนักกีฬาสตรี แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬาแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำนวน 266 คน ประกอบด้วย ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน จำนวน 66 คน และนักกีฬา จำนวน 200 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 100 คน และนักกีฬาสตรี จำนวน 100 คน และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 จำนวน 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 แบบสัมภาษณ์ สำหรับผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีม เรื่อง สภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้น

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มี 4 ด้าน ได้แก่

1. สภาพด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. สภาพด้านสถานที่และอุปกรณ์
3. สภาพด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
4. สภาพด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ชุดที่ 2 แบบสอบถาม สำหรับนักกีฬา เรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้น

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์
3. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด
การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และขอหนังสือขอความอนุเคราะห์ และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามไปเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย โดยผู้วิจัยนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์ด้วยตนเองและนำแบบสอบถามไปแจกด้วยตนเอง ผู้วิจัยรอเก็บแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่าง

3. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่ได้รับคืน
4. นำแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. นำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม ตอนที่ 1 ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ ตอนที่ 2 และแบบสอบถาม ตอนที่ 3 สภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มาตัดข้อมูลที่ซับซ้อนออกเรียบเรียงภาษาให้ถูกต้อง แต่คงความหมายเดิมไว้ มาสรุปเป็นรายด้าน แล้วนำเสนอเป็นความเรียง
3. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 มาหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง
4. ทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ระหว่างนักกีฬาชาย กับนักกีฬาหญิง โดยใช้สถิติ t-test แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแอธบอลล์เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 สรุปเป็นรายด้านได้ดังนี้

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา พบว่า ส่วนใหญ่มีความยุติธรรมในการคัดเลือกตัวนักกีฬา โดยจะพิจารณาตามหลักเกณฑ์ มีการประกาศผลการคัดเลือกตัวนักกีฬาอย่างชัดเจน โดยแต่ละทีมจะมีหน่วยงานราชการรับผิดชอบในการคัดเลือกตัวนักกีฬา แต่การคัดเลือกตัวนักกีฬาส่วนใหญ่ไม่มีการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และทดสอบความสามารถทางด้านทักษะ เนื่องจากมีคนมาสมัครน้อยมาก เพราะเป็นกีฬาที่ไม่ค่อยนิยมเล่นกันมากนัก มีเพียงบางส่วนมีปัญหาในเรื่องของความรู้ในการคัดเลือกตัวนักกีฬา เนื่องจากทีมส่วนใหญ่จะเลือกเอานักกีฬาเฉพาะของตนเองเท่านั้น และไม่มีการทดสอบสมรรถภาพและทักษะการเล่นกีฬาแอธบอลล์ แต่จะใช้วิธีการสร้างสมรรถภาพระหว่างฝึกซ้อม เนื่องจากนักกีฬามีไม่มากนัก จึงใช้การฝึกซ้อมไปก่อนแล้วค่อยทดสอบสมรรถภาพทางกายภายหลัง และบางจังหวัดไม่มีการประชาสัมพันธ์ รู้ในวงแคบเท่านั้น

2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม พบว่า สนามฝึกซ้อมและอุปกรณ์มีมาตรฐานดี พื้นสนามเป็นพื้นปูน พื้นยาง มีอุปกรณ์ป้องกันการบาดเจ็บ มีห้องน้ำเพียงพอต่อความต้องการ มีบางจังหวัดที่มีปัญหาเรื่องสนามและอุปกรณ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่มีอุปกรณ์ในการป้องกันการบาดเจ็บ สถานที่ในการฝึกซ้อมมีแสงสว่างไม่เพียงพอ ไม่มีความสะดวกในการใช้สนามฝึกซ้อม เนื่องจากมีบุคคลภายนอกสามารถเข้ามาใช้สนามได้ และบางแห่งเป็นสนามกลางแจ้งจึงมีปัญหาด้านสภาพอากาศ เช่น ฝนตก และแดดแรงจัด อีกทั้งส่วนใหญ่ไม่มีห้องพักสำหรับเก็บตัวในการฝึกซ้อมของนักกีฬา

3. ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม พบว่า ส่วนใหญ่มีโปรแกรมการฝึกซ้อม มีการกำหนดระยะเวลาในการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ มีการสอนทักษะ เทคนิค และกติกาการเล่น และยังมีเจ้าหน้าที่ดูแลเรื่องการนัดให้กับนักกีฬา มีบางจังหวัดที่มีปัญหาเรื่องการเดินทางมาฝึกซ้อม นักกีฬามีเวลาว่างไม่ตรงกัน บ้างติดเรียน บ้างการบ้านเยอะ ในช่วงใกล้สอบ จึงทำให้ไม่สามารถรวมทีมฝึกซ้อมได้อย่างพร้อมเพรียงกัน อีกทั้งไม่มีการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากไม่มีการวางแผนการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง

4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ พบว่า ส่วนใหญ่มีเบี้ยเลี้ยงนักกีฬาอย่างเหมาะสม มีการประกันสุขภาพ และอุบัติเหตุแก่นักกีฬาทุกคน มีการจัดหารางวัลแก่นักกีฬาอย่างเหมาะสม มีบางจังหวัดที่มีปัญหาเรื่องเบี้ยเลี้ยงของนักกีฬาไม่มีความเหมาะสม บางจังหวัดไม่มีเบี้ยเลี้ยงระหว่างฝึกซ้อม มีแต่เบี้ยเลี้ยงระหว่างแข่งขันเท่านั้น ไม่มีการประกันสุขภาพและอุบัติเหตุแก่นักกีฬาลดลดการฝึกซ้อม เนื่องจากเป็นนักกีฬาของมหาวิทยาลัยอยู่แล้วจึงไม่มีประกันจากจังหวัดหรือสมาคมแต่อย่างใด และในการจัดอาหารกลางวันให้นักกีฬาไม่มีความเหมาะสม

ข้อมูลจากแบบสอบถามนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 สรุปได้ดังนี้

1. ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 โดยรวม นักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.68 (S.D. = 0.80)

เมื่อจำแนกเป็นรายด้านได้ดังนี้

1.1 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา โดยรวมนักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.81 (S.D. = 0.81) เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักกีฬาชายมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 (S.D. = 0.73) และนักกีฬาหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61 (S.D. = 0.83)

1.2 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึก โดยรวมนักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.54 (S.D. = 0.96) เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักกีฬาชายมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 (S.D. = 0.96) และนักกีฬาหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 (S.D. = 0.96)

1.3 ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม โดยรวมนักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.73 (S.D. = 0.83) เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักกีฬาชายมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 (S.D. = 0.85) และนักกีฬาหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 (S.D. = 0.80)

1.4 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ โดยรวมนักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.66 (S.D. = 0.87) เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า นักกีฬาชายมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 (S.D. = 0.82) และนักกีฬาหญิงมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 (S.D. = 0.91)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 พบว่า นักกีฬาชาย มีค่าเฉลี่ยปัญหาการเตรียมทีม เท่ากับ 3.80 (S.D. = 0.77) และนักกีฬาหญิง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 (S.D. = 0.82) เมื่อทำการเปรียบเทียบแล้ว พบว่า นักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง มีปัญหาการเตรียมทีม ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง มีปัญหาการเตรียมทีมด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ จากการรวบรวมความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนักกีฬา เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 สรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา ควรให้ผู้ฝึกสอนเป็นผู้คัดเลือกตัวนักกีฬา ควรมีการเตรียมการและวางแผนในระยะเวลาที่เหมาะสม และควรมีวิจารณ์งานในการคัดเลือกตัว

3.2 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม ควรปรับปรุงพื้นสนามให้เป็นพื้นยาง ควรดูแลเรื่องความปลอดภัยแก่นักกีฬา โดยการหาอุปกรณ์ป้องกัน

3.2 ด้านการฝึกซ้อม ควรหารายการแข่งขันอื่นๆ เพื่อเป็นการทดสอบทีม ควรทำหนังสือขอตัวในการฝึกซ้อมในช่วงเวลาเรียน และควรวางแผนการฝึกซ้อมในการสร้างความแข็งแรง เพื่อให้มีความพร้อมเมื่อถึงเวลาแข่งขัน

3.4 ด้านงบประมาณ ควรมีเบี้ยเลี้ยงในการฝึกซ้อมให้มากกว่านี้ ควรหาผู้สนับสนุนเพิ่มเติม และมีการให้เงินหรือของรางวัลในกรณีที่ทำการแข่งขันแล้วได้รับเหรียญรางวัลให้เหมาะสม

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน กีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา เพื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า ปัญหาการเตรียมทีมด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการคัดเลือกตัวนักกีฬา อาจเนื่องมาจากการที่กีฬาแฮนด์บอลยังไม่เป็นกีฬาที่นิยมมากนัก จึงทำให้มีผู้สนใจที่จะเป็นนักกีฬาน้อย ทำให้ไม่ได้นำกระบวนการ วิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬาที่ดีมาใช้ ซึ่งการคัดเลือกตัวนักกีฬาเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยมีขั้นตอนและวิธีการที่สำคัญหลายประการ ดังที่ ธวัช วีระศิริวัฒน์ (2538: 205-207) กล่าวไว้ว่า การคัดเลือกตัวนักกีฬาเป็นงานที่มีความละเอียดอ่อน ต้องปฏิบัติด้วยความสุ่มรอบคอบ พิจารณาความก้าวหน้าและความสามารถไปจนถึงอนาคต สิ่งที่พิจารณาในการคัดเลือกตัวนักกีฬาล้วนมีความสำคัญในทุกด้านไม่ว่าจะเป็น การประชาสัมพันธ์ การประชุมชี้แจง วิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬา และมีการทดสอบทักษะของนักกีฬา ตลอดจนการประกาศผลการคัดเลือกตัวนักกีฬาก็มีความสำคัญต่อการเตรียมทีมเช่นเดียวกัน จากผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพชรรัตน์ ยัณรังษี (2547: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาการเตรียมทีมกีฬายกน้ำหนักในการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2546 ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬา ผู้ฝึกสอน และผู้จัดการทีมยกน้ำหนัก ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าแผนการดำเนินการคัดเลือกนักกีฬามีปัญหามาก และในส่วนผู้ฝึกสอนมีความเห็นว่า การประชุมชี้แจงวิธีการคัดเลือกนักกีฬา และจำนวนนักกีฬาที่เข้าร่วมการคัดเลือก มีปัญหาอยู่ในระดับมาก

2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม

ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม พบว่าโดยรวม นักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมาก สิ่งที่มีปัญหามากที่สุดตามความคิดเห็นที่สอดคล้องกันของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา คือ เรื่องของห้องพักรับเก็บตัวในการฝึกซ้อม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ยังไม่มีการจัดการที่ดี ขาดการวางแผนการเตรียมทีมที่ดี คือไม่มีการจัดเตรียมสถานที่พักสำหรับนักกีฬา ซึ่งสถานที่พักสำหรับ

นักกีฬานั้น เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งซึ่งมีผลต่อการควบคุมการฝึกซ้อมของผู้ฝึกสอน เช่น การควบคุมนักกีฬาในด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการพักผ่อน การรับประทานอาหาร เป็นต้น สามารถกำหนดช่วงเวลาในการฝึกซ้อมได้ง่าย ช่วยสร้างความสามัคคีภายในทีม สร้างระเบียบวินัยให้กับนักกีฬาได้อีกทั้งกีฬาแฮนด์บอลเป็นกีฬาประเภททีม จึงมีความจำเป็นต้องให้นักกีฬาทุกคนในทีมได้ฝึกซ้อมการเล่นทีมอย่างสม่ำเสมอ สิ่งต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมานี้เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องปลูกฝังให้เกิดกับตัวนักกีฬาดังที่ อนันต์ อัทธู (2538: 47-48) ได้กล่าวถึงการเตรียมทีมเข้าแข่งขันไว้ว่า จะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง และสิ่งที่จะล้มเลิกข้อคิดเสียไม่ได้ก็คือ ความเป็นระเบียบของทีม ความมีวินัยความเป็นสุภาพบุรุษ ความตรงต่อเวลา ความสามัคคี ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของทุก ๆ คนในทีม ถ้าทีมใดขาดสิ่งเหล่านี้แล้ว ปัญหาการทำทีมก็มักจะเกิดขึ้น ดังนั้น ผู้สอนที่ดีจะต้องไม่ลืมในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย จากผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ โช (Cho. 1990: 1070) ที่ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักกีฬาทีมชาติเกาหลี และโค้ชที่มีผลต่อการเตรียมตัวนักกีฬา พบว่า นักกีฬาและโค้ชมีทัศนคติเห็นด้วย และให้การสนับสนุนในการเก็บตัวฝึกซ้อมในศูนย์ฝึกซ้อมกีฬาก่อนการแข่งขัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขวัญยืน รวมสุขการ (2550: บทคัดย่อ) ที่ทำการศึกษาเรื่องปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน ครั้งที่ 28 พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดแพร่ พบว่า ด้านสถานที่ฝึกซ้อม มีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของที่พักอาศัยสำหรับการเก็บตัวฝึกซ้อม ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

3. ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม

ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม พบว่าโดยรวม นักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมาก สิ่งที่มีปัญหามากที่สุดคือ โปรแกรมการฝึกการเล่นทีม และโปรแกรมการแข่งขันกับทีมอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักกีฬาส่วนใหญ่เป็นนักเรียน นักศึกษา ซึ่งต้องให้เวลากับการเรียน การทำกิจกรรมต่างๆ ในสถาบันที่ศึกษาแตกต่างกันไป บางครั้งอาจมีเวลาว่างที่ไม่ตรงกัน จึงเป็นอุปสรรคที่ทำให้นักกีฬาแต่ละคนไม่สามารถมาฝึกซ้อมรวมกันได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อารยะ โตศิริ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาซอฟต์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของทีมที่ไม่ผ่านรอบชิงชนะเลิศ มีปัญหาการเตรียมทีมด้านวันและเวลาในการฝึกซ้อม อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเตรียมวอลเลย์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ผลการวิจัยพบว่าปัญหาด้านการฝึกซ้อม ที่พบมากที่สุด คือ การทดสอบความพร้อมของทีมโดยการส่งทีมเข้าร่วมการแข่งขันรายการต่าง ๆ

4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ด้านงบประมาณและสวัสดิการ เมื่อพิจารณาโดยรวมพบว่า ปัญหาการเตรียมทีมด้านงบประมาณและสวัสดิการ นักกีฬามีปัญหาอยู่ในระดับมาก ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า งบประมาณถือได้ว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการทำทีมกีฬาทุกประเภท จังหวัดควรมีงบประมาณในการเตรียมทีมที่มากพอ และมีการจัดสรรงบประมาณที่เป็นระบบเหมาะสม ก็สามารถที่จะเตรียมทีมและพัฒนาทีมได้ดีเช่นกัน เรื่องสวัสดิการ จากการวิจัยครั้งนี้ ควรมีการให้สวัสดิการกับนักกีฬาให้มากขึ้น คือ ควรมีการให้รางวัลแก่นักกีฬาที่สามารถทำการแข่งขันได้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ทางจังหวัดตั้งไว้ เพื่อจะเป็นแรงกระตุ้นและสร้างขวัญกำลังใจตลอดจนทำให้นักกีฬามุ่งมั่นทุ่มเทในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับ สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม (2544: 42-43) ที่พบว่า ด้านสวัสดิการ ตามความคิดเห็นของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน และนักกีฬา พบว่า ข้อที่มีปัญหาอยู่ในระดับมาก คือ การติดตามดูแลรักษาพยาบาลและให้ความช่วยเหลือที่ได้รับบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม และการแข่งขัน ดังนั้นทางสถาบันควรจัดสวัสดิการให้กับนักกีฬา

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งที่ 37 ระหว่างเพศชายและเพศหญิง พบว่าไม่แตกต่างกัน คือมีปัญหาอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ทั้งผู้ชายและผู้หญิงแต่ละทีมต่างก็ประสบกับปัญหาด้านต่าง ๆ เช่นเดียวกัน เพราะกีฬาแฮนด์บอลนั้นไม่ได้รับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ อย่างเต็มที่ อีกทั้งยังเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมน้อย ยังไม่เป็นที่แพร่หลายในประเทศไทยทั้งหญิงและชาย ดังนั้น ก่อนเตรียมทีมจะต้องรู้ถึงปัญหาและเตรียมสิ่งต่าง ๆ ให้พร้อมก่อน เพื่อจะช่วยลดปัญหาด้านต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งถ้าทางสมาคมหรือทีม ได้มีการวางแผนหรือบริหารงานที่ดีในการเตรียมทีมที่เข้าร่วมการแข่งขันก็อาจจะเป็นหนทางหนึ่งในการที่จะพัฒนาให้กีฬาแฮนด์บอลเป็นกีฬาที่ได้รับการยอมรับจากสังคมไทย ดังที่ เกษม นครเขตต์ (2521: 70-71) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเตรียมทีมที่ดี เป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนา ในการกีฬาก่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพในการแข่งขัน ทำให้การแข่งขันมีมาตรฐาน ได้รับการสนับสนุนและได้รับความนิยมชมชอบ จากผู้ชม ดังจะเห็นได้จากการที่มีหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาโดยตรง เช่น กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย สถาบันการพลศึกษา มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน และองค์กรของเอกชนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการกีฬาโดยตรง เช่น ธนาคาร ทหาร ตำรวจ ตลอดจนข้าราชการหน่วยงานต่าง ๆ ได้จัดการแข่งขันกีฬาอย่างมากมาย มีทีมกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันหลายทีมในแต่ละรายการแข่งขัน และใช้เวลาการแข่งขันหลายวัน ก็เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าในปัจจุบันได้มีการเตรียมทีมกีฬาขึ้นอย่างกว้างขวาง นอกจากนี้เรายังสังเกตถึงความนิยมทางการกีฬาได้จากการกระจายข่าวของสื่อมวลชน มีการถ่ายทอดกีฬาประเภทต่าง ๆ ทางทีวี ซึ่งได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างดี ทั้งหนังสือพิมพ์ วิทยุ ที่แสดงถึงความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าของกีฬาเป็นประจำวัน ปัจจุบันกีฬาแทบทุกชนิดจะมีการแข่งขันเพื่อความเป็นเลิศแทบทุกระดับ ความนิยม

ทางการกีฬาในลักษณะของผู้เล่นและในลักษณะของผู้ดูนั้นนับว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง สังเกตเห็นได้จากการแข่งขันกีฬา โดยทั่วไปมักจะพบอยู่เสมอว่าการแข่งขันนัดใดก็ตามที่คู่แข่งขันมีมาตรฐานการเล่นกีฬาค่ำ เล่นไม่ประทับใจผู้ชมไม่รู้สึกกัน แพ้ชนะกันมากเกินไป ก็จะมีผู้นิยมหรือผู้ชมในนัดนี้น้อย แสดงให้เห็นมาตรฐานการเล่นว่าเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นควรจะต้องพัฒนาการกีฬาให้เป็นที่นิยมกันมากขึ้น และในการแข่งขันกีฬาแต่ละครั้งจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการเตรียมทีมให้มีความพร้อมในทุกๆด้านเพื่อให้การแข่งขันเป็นการแข่งขันที่มีมาตรฐานการแข่งขันกีฬาสูง มีความสนุกสนาน ตื่นเต้น เร้าใจ อันจะเป็นแนวทางให้เกิดความนิยมมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. จังหวัดควรเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกของสนามฝึกซ้อมให้มากขึ้น เอาใจใส่การเตรียมทีมกีฬาแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติครั้งต่อ ๆ ไป
2. ควรมีการเตรียมพร้อมในด้านต่าง ๆ ของการเข้าร่วมการแข่งขันเพื่อให้เกิดความพร้อมในการดำเนินการ และเกิดปัญหาน้อยที่สุด
3. จังหวัดควรให้ความสำคัญ และการสนับสนุนด้านงบประมาณสวัสดิการที่เกี่ยวกับการเตรียมทีมกีฬาแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ

ข้อเสนอแนะสำหรับทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาแฮนด์บอลในรายการอื่น ๆ
2. ควรมีการศึกษาและเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาแฮนด์บอลกับผลสำเร็จในการแข่งขัน

บรรณานุกรม

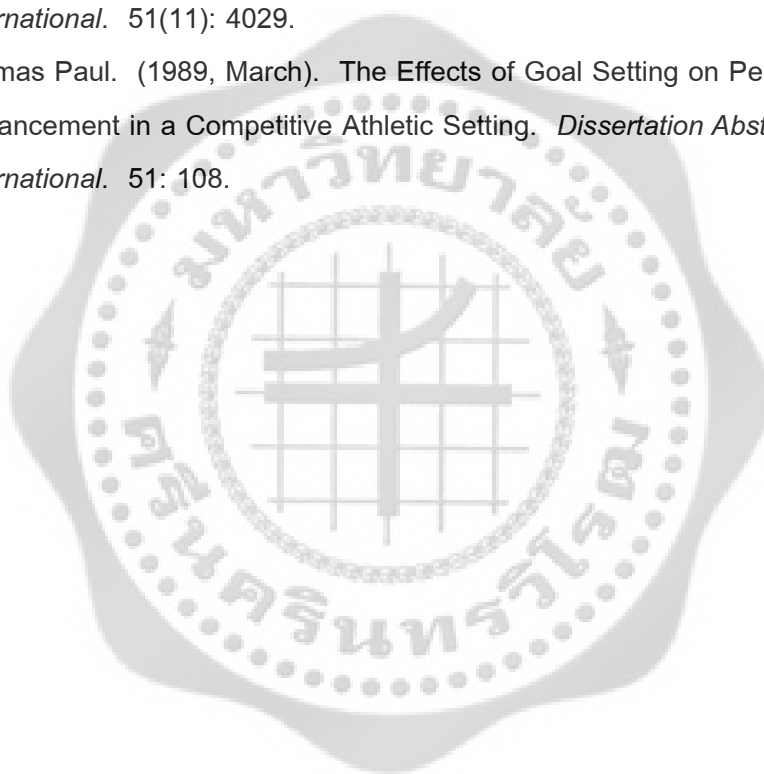
บรรณานุกรม

- กมล ตันกิมหงษ์. (2549). *ปัญหาการเตรียมทีมเซปักตะกร้อเพื่อแข่งขันในกีฬาสีเกมส์ ครั้งที่ 22*. ปรินซิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2534). *ปัญหาในการฝึกซ้อมนักกีฬาทีมชาติไทยชุดเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 11*. กรุงเทพฯ : งานวิจัยศูนย์ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬา.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย, สำนักงานกฤษฎีกา. (2544). *แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549)*. กรุงเทพฯ: การกีฬาแห่งประเทศไทย สำนัก.
- เกษม นครเขตต์. (2521, กรกฎาคม). พลศึกษา : การกีฬา. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และ นันทนาการ. 70-71.
- เกียรติศักดิ์ สิทธิ. (2547). *สภาพและปัญหาการเตรียมทีมวอลเลย์บอลชายเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาวอลเลย์บอลศึกษาแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 29*. ปรินซิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ขวัญยืน ร่มสุขการ. (2550). *ปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬามวยไทยสมัครเล่น เพื่อคัดเลือกตัวแทนภาคเหนือตอนบน ครั้งที่ 28 พ.ศ. 2549 ณ จังหวัดแพร่*. ปรินซิพนิพนธ์ ศศ.ม. (มวยไทยศึกษา). ราชบุรี: วิทยาลัยมวยไทยศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ถ่ายเอกสาร.
- เจษฎา เจียรนัย. (2530). *ผู้ฝึกสอน*. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ชยันต์ โภคผล. (2547). *สภาพและปัญหาการเตรียมทีมฟุตบอลของจังหวัดที่เข้าร่วมแข่งขันฟุตบอลชิงถ้วยพระราชทานกษัตริย์ราชินี "กษัตริย์" ครั้งที่ 22*. ปรินซิพนิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชลัช ภิรมย์. (2539). *ฟุตบอลสมัยใหม่: การฝึกและการจัดการ*. สมุทรสาคร : วิทยาลัยพลศึกษาสมุทรสาคร.
- ชาติชาย อีสรัมย์. (2525). *หลักและวิธีการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เทเวศร์ พิริยะพูนท์. (2545). *การวิจัยทางพลศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ธวัช วีระศิริวัฒน์. (2538). *หลักและการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.

- บุญเลิศ เอียวเจริญ. (2543). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประจักษ์ ทองแจ่ม. (2549). สภาพปัญหาการเตรียมทีมวอลเลย์บอลหญิงเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 33. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประกาศน์ อวยชัย. (2528). คำขวัญเนื่องในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย. ใน *คู่มือกรรมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 11*. หน้า 9. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประเสริฐ เรื่องตระกูล. (2543). สภาพและปัญหาการฝึกซ้อมนักกีฬา เพื่อเข้าแข่งขันกีฬานักเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2539). ทักษะกีฬายอดนิยม. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2541). การบริหารเชิงกลยุทธ์สู่ความเป็นเลิศของโค้ชฟุตบอล. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พัชรภรณ์ เกตุพันธุ์. (2551). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาไทยเพื่อการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 24. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2536). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- พีรชัม สมุทรโชติช่วง. (2551). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาอล์ฟเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 35. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เพชรรัตน์ ยัณรังสี. (2547). ปัญหาการเตรียมทีมกีฬายกน้ำหนักในการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักเยาวชนชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2546. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ไพวัลย์ ตันลาพุด. (2530). พลศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไพศาล จันทรพิทักษ์. (2552). วิทยาศาสตร์การกีฬาสำหรับนักฟุตบอลทีมชาติไทยในการเตรียมทีมสำหรับคัดเลือกเพื่อไปแข่งขันฟุตบอลโลก (ตอนที่ 2). สืบค้นเมื่อ 4 เมษายน 2552, จาก http://www.bangkokhealth.com/blog/index.php?option=com_content&view=article&id=266:-2&catid=76:2009-01-19-08-17-34

- ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล. (2537). ปัญหาการฝึกซ้อมของนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 พ.ศ. 2536. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภารดร สังกรแก้ว. (2547). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬามวยสากลสมัครเล่น คัดเลือก ตัวแทนจังหวัดสุโขทัย เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันคัดเลือกตัวแทนภาค 5 กีฬายาวชน แห่งชาติ ครั้งที่ 20. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มงคล แฝงสาเคน. (2531). ยุทธศาสตร์สำหรับผู้ฝึกสอนกีฬา. มหาสารคาม: ภาควิชาพลศึกษา และสหนาการ คณะครุศาสตร์ สหวิทยาลัยอีสานเหนือ วิทยาลัยครูมหาสารคาม.
- ลาวัณย์ สุกกรี. (2523, ตุลาคม – ธันวาคม). ครูและโค้ชกับเยาวชนนักกีฬา. วารสาร สุขศึกษา พลศึกษา และสหนาการ. 16(4): 55 – 63.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2552). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย : เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. สืบค้นเมื่อ 1 พฤษภาคม 2552, จาก <http://www.thaiedresearch.org/article/detail.php?id=92>
- วิวัฒน์ บุญจับ. (2546). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมนักกีฬาของสถาบันอุดมศึกษา ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริวุฒิ ทิพย์ไกรสร. (2546). สภาพปัญหาการเตรียมทีมกีฬารักบี้ฟุตบอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 30. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมพงศ์ แก้วเวหา. (2551). สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาเซปักตะกร้อ ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 24. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรศักดิ์ ทรัพย์เพิ่ม. (2544). ปัญหาการเตรียมทีมกีฬาวอลเลย์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุวิมล ตั้งสัจพจน์. (2529, กันยายน). การเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาประเภททีม. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสหนาการ. 24 – 30.
- สืบสาย บุญวีระบุตร. (2539). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: กรมพลศึกษา.
- อุดม พิมพ์า. (2535, กรกฎาคม – กันยายน). โปรแกรมการฝึก. วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสหนาการ. 18(3): 25 – 28.
- อนันต์ อัดชู. (2538). หลักการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- อเนก ช้างน้อย. (2526, ตุลาคม – 2527, กันยายน). การพัฒนาพลศึกษาและการกีฬาใน สถาบันอุดมศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์. 12(1 – 4): 179 – 187.

- อารยะ โตศิริ. (2550). สภาพปัญหาการเตรียมทีมซอฟท์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
มหาวิทยาลัยครั้งที่ 34. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Cho, Kwang Min. (1990, November). Attitudes of Korean National Athletes and Coaches
Toward Athletic Participations. *Dissertation Abstracts International*. 52(05): 1070.
- Keating, Judith Louise. (1993, May). Precompetitive preparations in Professional Hackey.
Dissertation Abstracts International. 31(3): 1082.
- Kozub, Stephen Alexander. (1994, May). Exploring the Relationship Among Coaching
Behavior, Team Cohesion, and Player Leadership. *Dissertation Abstracts
International*. 51(11): 4029.
- Stitcher, Thomas Paul. (1989, March). The Effects of Goal Setting on Performance
Enhancement in a Competitive Athletic Setting. *Dissertation Abstracts
International*. 51: 108.

ภาคผนวก ก
แบบสัมภาษณ์

แบบสัมภาษณ์
เรื่อง
สภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

คำชี้แจง

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปปฏิบัติ เพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหาดังกล่าว และเพื่อประโยชน์สูงสุดของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสัมภาษณ์ให้ครบทุกข้อตามความคิดเห็นของท่าน คำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ แต่จะนำไปประมวลและแปลผลในลักษณะรวมเท่านั้น คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มา ณ โอกาสนี้ด้วย

แบบสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 แบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้

1. สภาพด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. สภาพด้านสถานที่และอุปกรณ์
3. สภาพด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
4. สภาพด้านงบประมาณและสวัสดิการ

เสาวภา นิรุตติวัฒน์
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา พลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

**แบบสัมภาษณ์สำหรับ ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน และผู้ช่วยผู้ฝึกสอน
สภาพการเตรียมทีมแฮนด์บอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37**

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. สถานภาพ

☐ ผู้จัดการทีม

☐ ผู้ฝึกสอน

☐ ผู้ช่วยผู้ฝึกสอน

3. ภาค.....

จังหวัด.....

ตอนที่ 2 สภาพและปัญหาการเตรียมทีม

ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

1. การวางแผนการคัดเลือกตัวนักกีฬา.....

2. การประชาสัมพันธ์การคัดเลือกตัวนักกีฬา.....

3. การทดสอบทักษะการคัดเลือกตัวนักกีฬา.....

4. อื่นๆ.....

ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึกซ้อม

1. แสงสว่างในสถานที่ฝึกซ้อม.....

2. สะดวกในการใช้สถานที่ฝึกซ้อม.....

3. มาตรฐานของอุปกรณ์การฝึกซ้อม.....

.....

4. อื่นๆ.....

.....

ด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม

1. วางแผนการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง.....

.....

2. ทดสอบสมรรถภาพทางกาย.....

.....

3. นันทนาการเพื่อการผ่อนคลายกล้ามเนื้อ.....

.....

4. อื่นๆ.....

.....

ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

1. การตรงต่อเวลาในการจ่ายเบี้ยเลี้ยงนักกีฬา.....

.....

2. ความเหมาะสมของเบี้ยเลี้ยงนักกีฬา.....

.....

3. การให้บริการนักกีฬาระหว่างการฝึกซ้อม.....

.....

4. อื่นๆ.....

.....

แบบสอบถาม
เรื่อง
ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลของนักกีฬา เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

คำชี้แจง

แบบสอบถามชุดนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาให้ทราบถึงปัญหาการเตรียมทีมกีฬาแฮนด์บอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้นำไปปฏิบัติ เพื่อปรับปรุงและแก้ไขปัญหาต่างๆ และเพื่อประโยชน์สูงสุดของการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านตอบแบบสัมภาษณ์ให้ครบทุกข้อตามความคิดเห็นของท่าน คำตอบของท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับ แต่จะนำไปประมวลและแปรผลในลักษณะรวมเท่านั้น คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาปฏิบัติหน้าที่ของท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มา ณ โอกาสนี้ด้วย

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37 แบ่งออกเป็น 4 ด้านดังนี้

1. ปัญหาด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา
2. ปัญหาด้านสถานที่และอุปกรณ์
3. ปัญหาด้านการจัดโปรแกรมการฝึกซ้อม
4. ปัญหาด้านงบประมาณและสวัสดิการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะอื่นๆ ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด

เสาวภา นีรุตติวัฒน์
นิสิตปริญญาโท สาขาวิชา พลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบสอบถาม สำหรับนักกีฬา
ปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอล เพื่อเข้าร่วมการแข่งขัน
กีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

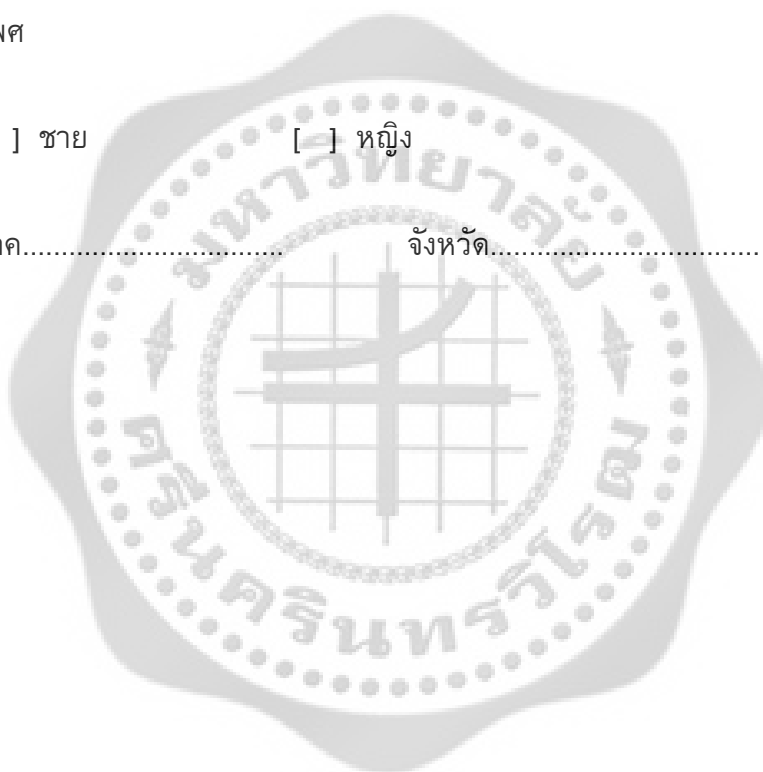
คำชี้แจง แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อต้องการทราบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอลเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ 37

1. เพศ

[] ชาย

[] หญิง

2. ภาค..... จังหวัด.....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการเตรียมทีมแฮนด์บอล

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถามในแต่ละด้าน ขอให้ท่านพิจารณาว่าในข้อนั้นท่านพบสภาพและปัญหามากน้อย ในระดับใดและทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่าด้านขวามือตามระดับสภาพและปัญหาดังนี้

- ระดับ 5 หมายถึง ปัญหาที่ท่านประสบในการเตรียมทีมนักกีฬาในระดับมากที่สุด
- ระดับ 4 หมายถึง ปัญหาที่ท่านประสบในการเตรียมทีมนักกีฬาในระดับมาก
- ระดับ 3 หมายถึง ปัญหาที่ท่านประสบในการเตรียมทีมนักกีฬาในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ปัญหาที่ท่านประสบในการเตรียมทีมนักกีฬาในระดับน้อย
- ระดับ 1 หมายถึง ปัญหาที่ท่านประสบในการเตรียมทีมนักกีฬาในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่าง

รายการ	ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	5	4	3	2	1
1. มีการวางแผนการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่อง	/				
2. มีวิธีการฝึกอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง		/			

คำอธิบาย

ข้อ 1 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาในการวางแผนการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องในระดับมากที่สุด

ข้อ 2 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีปัญหาและวิธีการฝึกอย่างถูกต้องและต่อเนื่องในระดับปานกลาง

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

รายการ	ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเตรียมการวางแผนในการคัดเลือกตัวนักกีฬา					
2. การประชาสัมพันธ์ในการคัดเลือกตัวนักกีฬา					
3. เกณฑ์การคัดเลือก					
4. คณะกรรมการในการคัดเลือกตัวนักกีฬา					
5. การประชุมชี้แจงวิธีการคัดเลือกตัวนักกีฬา					
6. ขั้นตอนการดำเนินการคัดเลือกตัวนักกีฬา					
7. การประกาศผลการคัดเลือกนักกีฬา					
8. การทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬาในการคัดเลือกตัวนักกีฬา					
9. การทดสอบทักษะของนักกีฬา					
10. การตัดสินผลการคัดเลือก					

2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์การฝึก

รายการ	ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. สนามฝึกซ้อมมีเพียงพอ					
2. สนามฝึกซ้อมได้มาตรฐาน					
3. สนามฝึกซ้อมมีแสงสว่างเพื่อใช้ซ้อมในเวลากลางคืน					
4. อุปกรณ์ฝึกซ้อมมีเพียงพอ					
5. อุปกรณ์ฝึกซ้อมได้มาตรฐาน					
6. ความสะดวกในการใช้สถานที่ฝึกซ้อม					
7. มีตู้เก็บอุปกรณ์ส่วนตัว					
8. มีห้องพักผ่อนและห้องอาบน้ำเพียงพอ					
9. การเดินทางไปสนามฝึกซ้อม					
10. ความปลอดภัยของชีวิตในขณะที่ฝึกซ้อม					

3. ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม

รายการ	ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีการวางแผนและการเตรียมการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องและมีระบบ					
2. ระยะเวลาในการฝึกซ้อม					
3. โปรแกรมการฝึกทักษะส่วนบุคคล					
4. โปรแกรมการฝึกการเล่นทีม					
5. โปรแกรมการฝึกซ้อมกับทีมอื่นๆ					
6. โปรแกรมการเสริมสร้างและทดสอบสมรรถภาพทางกายของนักกีฬา					
7. การฝึกซ้อมเทคนิคและทักษะกีฬาอย่างเหมาะสม					
8. การให้ความรู้เกี่ยวกับกติกาการแข่งขัน					
9. การให้ความรู้ด้านการป้องกันการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อม					
10. การนำจิตวิทยาการกีฬามาใช้ในการฝึกซ้อม					

4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

รายการ	ระดับปัญหาการเตรียมทีม				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. งบประมาณสนับสนุนจากต้นสังกัด					
2. เบี้ยเลี้ยงระหว่างการฝึกซ้อม					
3. เบี้ยเลี้ยงระหว่างการแข่งขัน					
4. สวัสดิการด้านอาหารและเครื่องดื่มในการฝึกซ้อม					
5. มีรถรับ – ส่ง ไปสนามฝึกซ้อม					
6. มีสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลในระหว่างฝึกซ้อม					
7. มีการประกันสุขภาพและอุบัติเหตุ					
8. มีสวัสดิการด้านชุดกีฬาในการแข่งขัน					
9. มีผู้ดูแลและงบประมาณอย่างชัดเจน					
10. เงินรางวัลที่ให้กับนักกีฬาที่สร้างชื่อเสียง					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเตรียมทีมแฮนด์บอล

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถามในแต่ละด้าน ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเตรียมทีมแฮนด์บอล

1. ด้านการคัดเลือกตัวนักกีฬา

.....

.....

.....

2. ด้านสถานที่และอุปกรณ์

.....

.....

.....

3. ด้านโปรแกรมการฝึกซ้อม

.....

.....

.....

4. ด้านงบประมาณและสวัสดิการ

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม

รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์
อาจารย์ ประจำภาควิชาพลศึกษา
คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อาจารย์สุดยอด ชมสะห้าย
ครู คศ. 4 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

อาจารย์ฐระวี สุริยจันทร์
ครู คศ. 4 สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตเชียงใหม่

ประวัตย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวภา นิรุตติวัฒน์
วันเดือนปีเกิด	30 มกราคม 2505
สถานที่เกิด	ตำบลในเวียง อำเภอเมือง จังหวัดน่าน
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	588 หมู่ 15 ตำบลบ่อแฮ้ว อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง 52100
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู คศ.2
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตลำปาง

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2516	ประถมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนเทศบาลบ้านภูมินทร์
พ.ศ. 2519	ประถมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนบ้านดอนศรีเสริมกสิกร
พ.ศ. 2524	มัธยมศึกษา จากโรงเรียนสตรีศรีน่าน
พ.ศ. 2525	ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง วิชาเอกพลศึกษา จากวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดลำปาง
พ.ศ. 2528	การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2552	การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ